

5/6
2021

DOLNÍ POČERNICKÝ ZPRAVODAJ

**ZNAMENÍ
SMLOUVY**
Gen 9.13

Foto: Tomáš Jirsák Havran

Marnost nad marnost

Vážený spoluobčané, již v minulosti jsem si postesknul nad téměř marnou snahou našeho úřadu a samosprávy zkrášlit veřejný prostor v okolí úřadu MČ a zámeckého parku. Každoročně pravidelně osazujeme květináky na mostu přes Rokytku. Začali jsme muškáty, ale ty v truhlíkách nevydržely ani pár dnů, neřku-li týdnů nebo měsíců. Pochopili jsme to, je přece snadnější si květinu vzít z „obecního“, než ji kupovat v zahradnictví. A jaká je to zábava květinu

vytrhnout, hodit ji do Rokytky a dívat se, jak pěkně plave! Několik jsme jich z vody stačili vytáhnout a zasadit zpět. Nyní již do truhlíků vysazujeme pouze levnější afrikány, ale i ty stihá stejný osud.

Další naše snaha zkrášlit vstup do zámeckého parku a v okolí sochy sv. Jana Nepomuckého podle zadané projektové dokumentace

byla odměněna desítkami děr po vytržených rostlinách. Rozum nad tím zůstává stát. Navštívil jsem několik států jižně, severně i západně od naší republiky. Všude krásné květinové výsadby zůstávají na svých místech a těší se z nich jak místní obyvatelé, tak turisté. Půjde to i u nás?

Zbyněk Richter, starosta

Reakce na úvodník DPZ 3-4 - 2021

V Dolnopočernickém zpravodaji 3-4 byl publikován úvodník, který negativním způsobem označil zastupitele a zastupitelky připomínající návrh rozpočtu městské části na rok 2021. Autor článku naznačoval, jako by připomínky byly podány nějakým procesně pochybným způsobem. Přitom mu je dobře známo, že na členy zastupitelstva se vztahují stejná práva vyjadřovat se k rozpočtu tak jako na ostatní občany městské části. Představa, že tato práva lze krátit nějakým interním příkazem pro zaměstnance úřadu je mylná. Mezi členy zastupitelstva neexistuje žádná nadřazenost a nemohou proto vůči sobě uplatňovat příkazy.

Připomínky k návrhu rozpočtu, které jsem v řádném termínu předal úřadu, obsahovaly tři odpočtové položky v celkové hodnotě cca 2. 500 tis. Kč (snížení dotací do rozpočtu příspěvkové organizace OÁZA, snížení výdajů na Dolnopočernický zpravodaj a snížení nákladů na veřejnou správu), sedm položek přepočtových, též v součtové hodnotě přibližně 2. 500 tis. Kč (posílení částky na opravu a údržbu chodníků, komunikací a zimní údržbu, vytvoření samostatné kapitoly „participativní rozpočet“, navýšení pomoci zdravotně postiženým, vytvoření položky pro monitoring vlivu dálnice na životní prostředí, vytvoření položek pro optimalizaci projektu nové základní školy a provozu stávající základní školy, pro odborné poradenství ve vztahu k investičním záměrům ovlivňujícím Dolní Počernice) a tři specifické položky nad rámec vyrovnané bilance v celkovém součtu 1.700 tis. Kč (zadání urbanistické studie pro volné plochy a regulačního plánu pro zastavěnou oblast jižní části Dolních Počernic a vyhrazení financí na úpravu obřadní síně na hřbitově, aby mohla sloužit svému původnímu účelu).

Všechny přepočtové položky s výjimkou participativního rozpočtu spadají kompetenčně do gescí radních, kteří za výkon funkce pobírají finanční odměnu. Bylo jejich věcí, aby je předem nárokovali. Doplnění finančních prostředků jsem navrhl zejména pro oblasti, které mají pro budoucnost Dolních Počernic zásadní význam. Jednalo se o požadavky opakované. Z velké části by posílili gesci územního rozvoje a životního prostředí, které paradoxně spravuje právě autor úvodníku. Tristní je zejména absence závazné urbanistické studie jižní části Dolních Počernic. Byla pořízena a schválena na přelomu milénia. Před rokem se ukázalo, že ji nikdo nenechal zapsat mezi závazné podklady, kterými by se musel stavební úřad řídit.

Významnou odpočtovou položkou mého návrhu bylo zrušení dotace pro p.o. OÁZA. Radě byl znám můj postoj k tomuto financování již z jednání v průběhu roku. V adresáři emailu, jenž obsahoval jako přílohu tzv. příkaz starosty, nebyla p.o. Oáza uvedena. Nebyla uvedena ani mezi oslovenými příspěvkovými organizacemi, od kterých byly finanční požadavky očekávány. Při vzniku p.o. Oáza bylo zastupitelstvo informováno, že se jedná o projekt, který si na sebe vydělá. V tomto kontextu bylo pro mne značným překvapením, když úřad rozeslal k projednání návrh rozpočtu obsahující pro p.o. Oáza dotaci od městské části ve výši 1. 894. 000,- Kč. Autorovi článku muselo být předem jasné, že takto koncipovaný rozpočet získá podporu opozice pouze za předpokladu podstatných úprav.

Pavel Vermach, zastupitel

Reakce na úvodník v DPZ 3-4 - 2021

Městská část Praha-Dolní Počernice umožnila ve svém zpravodaji 3/4 – 2021 uveřejnění úvodníku, který poškozují některé aktéry místní správy. Autor úvodníku využívá veřejné prostředky k vlastní politické prezentaci a opakovaným „nejmenováním zastupitelů a zastupitelek“ označuje osoby dohledatelné v záznamu uveřejněném na oficiálním webu městské části.

Připomínky k rozpočtu připraveném radou podali dr. Drahozlava Kráčmarová, doc. Iva Poláčková Šolcová a dr. Pavel Vermach,

navrženi do zastupitelstva Sdružením pro Místní Správu za volební stranu DOLNÍ 2018. Připomínky byly podány standardním způsobem v zákonem stanoveném termínu. Na zastupitelstvu byly projednány a jsou doslovně zaznamenány. Každý se s nimi může obeznámit a každý si může udělat vlastní obrázek o validnosti slov autora úvodníku.

Za Sdružení pro Místní Správu
Pavel Vermach, statutární zástupce

Reakce na úvodník pana starosty DPZ 3,4/21

Jednou ze základních povinností zastupitele je aktivně se podílet na správě obce. Proto vnímám s rozpaky a znepokojením, že jsme právě za takovýto přístup byli já a mí kolegové v úvodníku veřejně kritizováni a nálepkováni. Rozporování rozpočtu ze strany opozice je navíc věcí přirozenou, děje se tak běžně, a to i na vládní úrovni.

Pro lepší pochopení celé situace začnu krátkou rekapitulací: Před projednáváním rozpočtu naší MČ jsem byla několika rodiči, jejichž děti stejně jako moje navštěvují dětský pěvecký sbor Rokytka, oslovena, zda bych podala návrh na přidělení peněžní částky sboru z rozpočtu. Po prodiskutování celé záležitosti se sbormistryní jsem standardním způsobem v řádném termínu zaslala návrh na udělení částky 100 tisíc Kč pro potřeby sboru, společně s odůvodněním a potřebnými podklady. Podporu etablovaného dětského sboru, který dlouhodobě zvyšuje renomé obce, a i v době pandemie fungoval na profesionální úrovni, částkou, která nemá ambici podrývat navrhovaný rozpočet, nepovažuji za nic neopodstatněného.

Výsledkem aktivního přístupu opozice při projednávání rozpočtu byly následující změny: po osobním jednání vedení obce se sbormistryní došlo k finanční podpoře sboru Rokytka ve výši 35 tis. Kč. Na základě podnětů mých kolegů dr. Pavla Vermacha a doc. Ivy Polákové Šolcové pak bylo přijato usnesení, díky němuž se na příští rok připravuje participativní rozpočet. Tento významný krok se následně pozitivně promítne do fungování celé obce.

K úvahám starosty nad motivy mého jednání závěrem dodávám: Na mém působení v zastupitelstvu je dlouhodobě zjevné, že nemívám ve zvyku se nepatřičně zviditelňovat a k jednáním přistupuji konstruktivně. Jsem přesvědčena, že občany MČ zajímají především naše věcné postoje a práce pro obec, a nikoliv subjektivní názory na politické konkurenty. V žádném případě by pak k takovému projevu nemělo být využíváno obecní periodikum.

Drahoslava Kráčmarová, zastupitelka za Dolní 2018

Reakce na úvodník v DPZ 3,4/2021

Vážení,
dlouho jsem váhala, ale přece jen bych se ráda vyjádřila k úvodníku minulého čísla Dolnopočernického zpravodaje 3,4/2021, kde starosta „konečně“ po mnoha letech upozornil na opakující se přístup některých zastupitelů (většinou stále stejných) při projednávání návrhu rozpočtu MČ.

Vzhledem k tomu, že jsem přes dvacet let zapisovala průběh zasedání zastupitelstva, tak musím dát starostovi zcela za pravdu, že především v posledních letech se stalo pravidlem, že někteří zastupitelé předkládají své obšírné návrhy na úpravu předloženého návrhu rozpočtu až v době jeho projednávání a dožadují se, aby tyto jejich připomínky byly na místě projednány a následně do návrhu zapracovány. Jsem přesvědčena, že musí vědět, že je to v takovém-

to rozsahu zcela nemožné, a hlavně měli možnost tyto připomínky předložit minimálně 10 dní předem (návrh je 15 dní před projednáním zveřejněn), aby mohly být tyto návrhy součástí předložených podkladů tak, aby v době projednání s nimi byli ostatní členové ZMČ podrobně seznámeni a mohl by se k nim případně vyjádřit i hlavní ekonom MČ a Finanční výbor, a ne aby byly přečteny až v průběhu jednání. A to nemluvím o tom, že nevyužívají možnost předložit své podněty před vlastním vypracováním návrhu rozpočtu. Smutné je, že tito zastupitelé následně hlasují proti schválení předloženého návrhu rozpočtu ne z důvodu, že byl špatně zpracován, ale proto, že ostatní zastupitelé odmítají přistoupit na jejich způsob jednání.

Hana Moravcová

PŘÍRODNÍ SKLÁDKA počernická Vinice

Pan starosta Richter se ve své úvaze v Dolnopočernickém zpravodaji (3/4, 2021, str. 8) na téma Uklidme Česko otrl o obyvatele ulice Nad Rybníkem na Vinici a přilehlých objektů s tím, že používají přilehlý svah směrem k Rokytce jako „svoji soukromou skládku“.

Takže, pomoc s úklidem jsem jako obyvatelka Vinice iniciovala, veřejně jsem o pomoc požádala na zastupitelstvu MČ. Pro účastníky akce jsem vytipovala, doporučila a popsala trasu sběru odpadu, nafotila vybraná kritická místa, kde např. přebývali bezdomovci a vyprodukovali si útočiště v podobě matrací, šatstva, lahví a plechovek od nápojů různých kvalit. Sběrná skupina evidentně vyrazila (i) trasou, kterou jsem navrhla. Nikdy by mě nenapadlo, že pan starosta nasbíraný odpad hodí na obyvatele ulice Nad Rybníkem a přilehlých objektů, že ve svých úvahách dojde k trestuhodným obviněním (zakládání skládky je prostě trestné), aniž by reflektoval situaci, které (nejen) Vinice během pandemie čelila. Úvaha starosty, že problém velkého množství odpadu zapříčinili viničtí, je nepatřičná a bez sebereflexe.

Ne, nepoužíváme Vinici jako svoji soukromou skládku. S tím, co napadá na Vinici, se většinou vypořádáme sami, ať už jde o sněh nebo odpad. Letos jsem požádala o pomoc s úklidem dvakrát: poprvé, když bylo evidentní, že úklid sněhu ze silnice končí na stanici Bezděkovská a že z Vinice je sjezdovka. Podruhé, když zimní/jarní uzávěra pohybu mezi okresy a další vládní omezení přivedla na Vinici kordony

a pelotony lidí, kdy počet osob pohybujících se denně ulicí Nad Rybníkem vzrostl desetinásobně a s ním, ruku v ruce, i množství odpadu. Vinice je totiž nesmírně charizmatickým místem pro procházky a výlety krásnou a divokou přírodní památkou v Praze. Při cestách Vinicí není neobvyklé potkat pořádnou skupinu divočáků, což obzvláště na jaře, když mají malé pyžamáky, není radno (natož s náručí domovního odpadu či s pneumatikou v podpaží). Na Vinici dává dobrou noc nefalšovaná liška, ve velkém je možné narazit na stopy kun, vidět srnky, z nichž „pani domácí“ postrádají plachost a mají tendenci, pokud se nechováte zbrkle, vás ulicí Nad Rybníkem provázet, nebo je zhlédnete mírně odvázané na nakvašených padavkách. Běžně a zvláště na jaře, můžete slyšet hádavé skřehotání volavek a sledovat ladné otočky i bravurní přelety vodního ptactva přes Počernický most. Pozorný posluchač může rozpoznat, že ptáci na Vinici zpívají kvůli neutichajícímu rachotu z dálnice a železnice jinak než jinde: hlasitěji a méně pestře. Někteří tvorové se adaptovali na své teritorium evolučně velmi přiléhavě: například vinický slavík (*Luscinia sibilatrix*) každoročně hnízdí v blízkosti dálničního mostu a podmostní ozvěnu a rezonanci svého zpěvu využívá pro zvýšení sympatií slaviček. Nebo úžasný viničtí netopýří (*Myotis myotis*), které můžete pozorovat při hodování u reklamního megaboardu.

Adaptovali se i viničtí občané (*Civis vinea*). Jak malí tak velcí. Se stoickou trpělivostí a s respektem k přírodě sledují divočáky, kteří

dolují Vinici a evidentně se letos rozhodli dokončit kolektory v ulici Nad Rybníkem sami. Už s menším stoicismem registrují stopy činnosti kun, které ve svém nekonečně podléhajícímu apetitu nakousnou každou střešní izolaci či drát motoru. Vinická flóra je neméně půvabná. Vedle charakteristických propletenců křovin hlohu a šípku, můžete pár metrů od Počernického mostu spatřit bezmála století starý a zdivočelý prutník, vrboviště, které stojí na uměle vyvedených ramenou Rokytky. Díky vinickým občanům, kteří vedle svých zahrad pečují i o přilehlé okolí a svahy, omezují invazivní rostliny a podporují biodiverzitu, můžete zjara procházet závěsemi sněženek, které v květnu nahrazují bohatě zbarvené květy tulipánů, česneku, ale i pestré barvy kosatců a okrasných keřů. V těsné blízkosti ulice Nad Rybníkem rostou slivoně, třešně, staré odrůdy jablek, hrušky, ostružiny a ořechy. Vinice žije celý rok nejen s ohledem, ale s respektem k přírodě, jinak to ani v dané lokalitě nelze. V uplynulém pandemickém roce se (nejen) Vinice stala cílem i transitem tisícovky osob denně – pro ulici Nad Rybníkem to bylo přinejmenším nezvyklé. Vinické odpadkové koše, které jsou v rozmezí 1200 metrů přesně čtyři, z toho dva u sebe, rozhodně nemohly produkci procházejících, běžkujících a kolujících kapes a batohů pojmout. Pracovní úklidová četa přitom zavítá na Vinici zřídka, natož během uzávěru a veškerá péče je tak čistě na obyvatelích Vinice.

Autor úvahy také zmiňuje stavební odpad na Vinici. Ano, máme. Především zbytky rozbitých betonových obrubníků, sta-

vebních sutin, různých drátů a drenáží v nevábne navážce, jež se pojí se stavebními pracemi posledních nejméně dvaceti let (ať už šlo o plynofikaci, kanalizace, kolektory, únikové cesty z dálnice ad.). Pan starosta by mohl (namísto obviňování lidí Nad Rybníkem) lépe plnit svoje povinnosti a zamést si před vlastním prahem, zvláště s ohledem na přejímání staveb nebo reklamaci nedobře odvedené práce (např. propadlé silnice po plynofikaci na tankodromu mezi Padolinou a dálničním mostem), dohlédnout na to, že nejen stanoviště, ale i stavbě přilehlé oblasti jsou uvedeny do původního stavu (bez odpadu a zbytků suti či nářadí). Činí tak? V „nejzastříženějších koutech“ městské části spíše nedbale, protože zbytky stavebního odpadu od únikového schodiště k dálnici je stále tam, kde jej zhotovitelé nechali, svahy podél dálnice nebyly uvedeny po reinstalaci (mimořádně špatných a chybně kotvených) protihlukových stěn do původního stavu, natož osázeny stromy, které byly pokáceny, letitá zarostlá torza železobetonu po opravě silnice stále leží ve svahu pod ulicí Nad Rybníkem...

Na úklid a údržbu komunikací a cest jsou v Dolních Počernicích vyhrazeny „nemalé“ prostředky, ovšem s ohledem na rozpočet jako celek a situaci covidových omezení a dění s tím spojené se jedná o prostředky spíše malé. Letos jsem zcela realisticky a v souladu se zákonem a jednacím řádem zastupitelstva (nikoliv, cituji „nestandardním postupem“ – jakože bez praporu (?) – ať už tím má autor Úvodníku na str. 2 na mysli cokoli) žádala v rámci projednávání rozpočtu o zvýšení částky určené na opravy, údržbu a úklid komunikací včetně zimní/ jarní údržby na úkor nerealistické a bobtnající kapitoly kultura, která na jaře, podzim, v zimě a znovu na jaře nebyla s ohledem na vládní nařízení možná. Navýšení podpořeno nebylo.

Pan starosta se s prosbou o výpomoc Vinici s postcovidovým úklidem vypořádal účastí na akci Uklidme Česko, což by bylo dostačujícím, adekvátním a chvála hodným počinem. Všem, kteří se na úklidu, ať už v rámci hromadné akce či každodenně a se samozřejmostí, podílejí, (nejen vinická) příroda a Civis vinea děkuje. Obvinění vinických ze skládkování je ovšem zcela irelevantní: pokud má pan starosta podezření na skládkování, nechtějí dá podnět na policii ČR. Důkazů, vzhledem k množství fotopastí a kamer v lokalitě, bude dostatek. Označování viníků, svalování viny, dehonestace lidí, kteří o pomoc požádali či devalvace jejich chování, nepatří k pomáhajícímu chování a zcela se vymyká duchu dobrovolnictví, ať už v rámci akce Uklidme Česko či jakékoli jiné, dobročinné akce.

Iva Poláčková Šolcová

Park U Čeňku – III. etapa

Vážení spoluobčané,

v minulém čísle DPZ byla uveřejněna informace o postupu prací na jednom z největších krajinářských projektů v hl. m. Praze – Parku U Čeňku. Neuplynuly ani tři měsíce a již se s vámi můžeme podělit o další informace tohoto zdárně se rozvíjejícího projektu.

V závěru května byly provedeny severně od bytové zástavby MČ plánované výsadby lesních porostů. V oplocenkách bylo vysazeno 150tis. sazenic převážně listnatých stromů (dub, lípa, javor, habr), doplněných jehličnany. Krajinářské práce budou ještě letos pokračovat výsadbami alejových a soliterních stromů a realizací zbylé cestní sítě dle projektu.

Vedení naší MČ je v pravidelném styku s investorem této rozsáhlé akce, kterým je Odbor ochrany prostředí MHMP, a je na probíhajících krajinářských úpravách zainteresováno.

ÚMČ Praha – Dolní Počernice

JEDNÁNÍ ZMČ PRAHA – DOLNÍ POČERNICE

ZMČ na svém 16. zasedání dne 3.5. 2021 schválilo opravenou verzi rozpočtu MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2021. Oprava rozpočtu spočívala pouze v přesunu finančních prostředků mezi kapitolami rozpočtu. Tímto přesunem byla napravena metodická chyba, zjištěná Odborem rozpočtu MHMP. Správná verze rozpočtu je uvedena na internetových stránkách naší MČ.

JEDNÁNÍ RADY MČ PRAHA - DOLNÍ POČERNICE

Jednání RMČ Praha – Dolní Počernice v období od 20. 4. do 1. 6. 2021 mimo jiné

schválila

- přijetí sponzorských darů pro příspěvkové organizace MČ
- objednávku na projektové práce, související s rekonstrukcí čp. 26
- příspěvek ve výši 35 tis. Kč dětskému sboru Rokytka
- smlouvu o zřízení věcného břemene se spol. PREdistribuce na přípojku elektřiny k čp. 366
- vyřazení majetku MČ dle výsledků inventarizační komise
- úpravy rozpočtu MČ na r. 2021
- převody zlepšených hospodářských výsledků PO naší MČ dle návrhu jejich ředitelů
- poskytnutí 1500 Kč na běžecký závod „Mladé Běchovice“
- smlouvy na pronájem nebytových prostor MČ

- smlouvu o dílo se spol. CELKOM na zpracování žádosti na projekt „Dolní Počernice informovaná ves“

souhlasila s

- rozšířením parkovacího stání před čp. 165 v Listopadové ul.
- pronájmu majetku MČ
- zplnomocněním starosty k rozhodování o pronájmu hrobových míst
- omezením provozu MŠ v době prázdnin
- pokračováním soudního řízení ve věci Stavba a Transport u Obvodního soudu Praha 9

projednala

- závěrečný účet MČ za rok 2020 bez výhrad
- žádost MHMP ohledně vyhlášky pro volné pobíhání psů

revokovala

- své usnesení č. 105.6

Upozorňujeme zájemce o podrobnější informace, že zápisy z jednání RMČ a ZMČ jsou uveřejněny na webových stránkách MČ Praha – Dolní Počernice a v písemné podobě jsou dostupné na ÚMČ Praha – Dolní Počernice

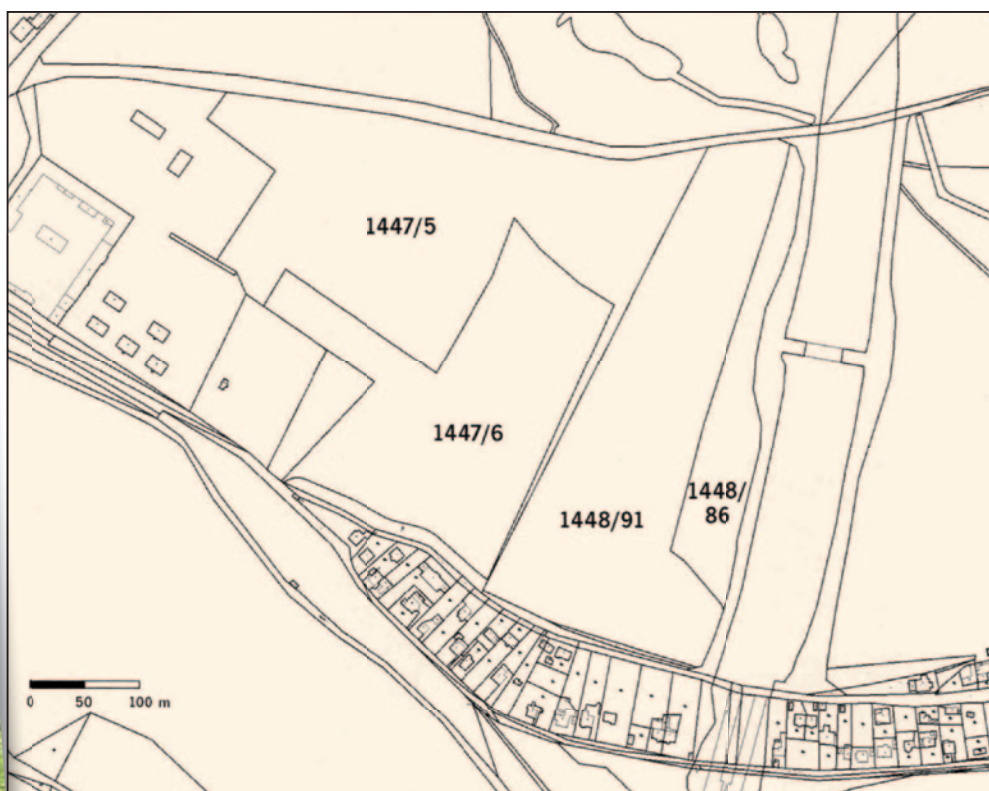
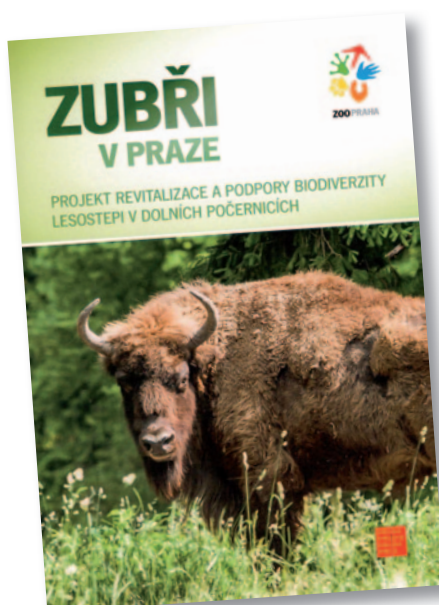
Kancelář starosty

ZUBŘI v Dolních Počernicích

Vážení spoluobčané,

Hlavní město Praha vyhlásilo veřejně záměr záchranného projektu „Zubří v Praze“. Tento projekt bude umístěn na pozemcích města v Dolních Počernicích západně od Pražského okruhu mezi golfovým hřištěm a ul. V Padolině – viz přiložený náčrt. Naši starší občané si jistě pamatují, že těmto pozemkům se říká „pastviny“, neboť v době hospodářského provozu velkostatku čp. 4 sloužily tyto pozemky jako výběhy pro pasoucí se skot. Hlavním cílem projektu „Zubří v Praze“ je obdobně jako v případě koní Převalského vytvoření rozlehlého přírodního výběhu pro rozšíření chovu tohoto největšího evropského kopytníka a současně revitalizace území a navýšení biodiverzity. Projekt vzniká ve spolupráci ZOO Praha, náměstka primátora HMP Ing. Petra Hlubučka, Mgr. Petra Štěpánka a MČ Praha – Dolní Počernice. ZOO Praha vydala u této příležitosti informační brožuru, ve které jsou uvedeny podrobné informace o tomto záchranném projektu. Brožura je dostupná v Informačním centru MČ, Stará obec 6 nebo v kanceláři starosty.

Zbyněk Richter, starosta

ZASTUPITELÉ ODPOVÍDAJÍ

Jaké kulturně-společenské akce v naší městské části se Vám líbí a jaké naopak postrádáte?

MUDr. Pavel Boček, STAN

Společensko-kulturní život má v naší MČ dlouhou tradici, počínaje divadelními představeními ochotníků v období první republiky a konče skvělým Dětským dnem poslední květnovou sobotu. Dlouhá léta byly společenské a kulturní akce spojovány a zajišťovány paní Vlastou Václavkovou a scházeli se na ně občané z Počernic i širokého okolí. Na její entuziasmus a bezmeznou obětavost navázala příspěvková organizace OÁZA. Začátky činnosti této PO rozhodně nebyly lehké, jelikož Coronavirus a nouzový stav na více jak rok brutálně její možnosti omezil. I přesto však kulturní život v městské části nezačrtněl a mnoho akcí se podařilo. Ke kulturnímu kłokotu v naší MČ však přispívají i různé spolky či organizace (Rokytky, Počin aj.). Rád bych jednou v naší městské části uvítal vlastní divadelní soubor.

Danka Exnerová, ODS

Kulturní a společenský život v naší obci je poměrně pestrý, kdo chce, tak si vybere podle svého zájmu a samozřejmě i času, které akce navštíví. Pěkné akce jsou spjaté s vánočními svátky – Malé adventní zastavení, Mikulášská nadílka pro děti nebo výstava a prodej adventních věnců. V každém ročním období je nabídka, ze které je možno si vybrat. Farmářské trhy jsou již nedílnou součástí akcí v obci stejně jako Svátek sousedů a Zahradní slavnost Babí léto. Velmi příjemná je i akce, pokud se počasí zadaří, letní mobilní kino. Nakonec stačí nahlédnout na web MČ do sekce Kalendář akcí a těšit se, že navzdory pandemii se život vrací k normálu.

Ing. Jiří Falc, DOLNÍ 2018

V naší městské části má pořádání různých kulturně-společenských akcí velkou tradici, kterou položila paní Václavková s POČINem, a za to jim patří velký dík. A jsou to akce, které rádi navštěvovali i „přespolní“. Od té doby, co pořádání i těchto akcí převzala OÁZA, s daleko většími možnostmi, větším rozpočtem, očekávám, co nového nám tato změna přinese.

Mgr. et Mgr. Petr Hartoš, ODS

Rádi s dětmi navštěvujeme akce určené rodinám, ty obvykle souvisejí s Velikonocemi, Dnem dětí, Vánoce apod. Zúčastnit se Půlnoční mše je jedním z krásných darů svátků. S přáteli si nemůžeme vynachválit Počernické pivobraní. Oceňuji, že příspěvková organizace Oáza Dolní Počernice pořádá koncerty, přednášky a filmová představení. Nemůžeme samozřejmě konkurovat nedaleké centrální Praze, kde se, jak známe z kudyznudy.cz, pořádá něco děje. Co bychom si naopak mohli „dopřát“ je akce typu obecní ples, kterou doplní taneční pro dospělé.

Ing. Tomáš Jílek, ODS

Myslím, že málokterá městská část velikostí podobná té naší, se může pochlubit srovnatelným množstvím kulturně-společenských akcí, navíc na vysoké kvalitativní a organizační úrovni. Možná někdo namítne, že máme pro jejich pořádání výborné podmínky. Ano, to je pravda. Ale tyto podmínky se v uplynulých letech podařilo cíleně vytvořit a je skvělé, že je také dokážeme využívat. Spektrum našich kulturně-společenských akcí je opravdu široké, nemá význam je vypočítávat, zahrnují programy od těch pro nejmenší až po seniory. Mně osobně připadají zdařilé všechny. Snad jediné, co mně trochu chybí, je klasická hudba, nejspíše v komorním provedení.

Mgr. Tomáš V. F. Jirsák, KDU-ČSL

Mám rád všemožné kult.-spol. akce, hlavně ty, do kterých se **aktivně** zapojuje **veřejnost** nejen v roli „konzumentů“, ale i těch, kdo **pro druhé** něco dělají. Příkladem je **masopust**, kde se maškáríme pro pobavení ostatních. Jsem rád, že hodně takových akcí tu má **dlouhou tradici** a i MČ ji udržuje. Těší mě, že mnohdy ji (spolu)zakládal náš **POČIN** - POČERNICKÁ INICIATIVA, který usiluje mj. o **rozvoj občanské společnosti**. Vážím si úsilí všech, kdo se k obohacení k-s života obce **angažují**. Máme tu mnoho krásných míst pro koncerty a představení různého druhu, ale i výstavy, besedy, přednášky aj. Věřím, že tady se nabízí ještě **velký prostor k rozvoji**. Měli bychom se třeba do budoucna ještě **více zaměřit na dospívající**.

PhDr. Drahoslava Kráčmarová, Ph.D., DOLNÍ 2018

Moc oceňuji tradiční akce komunitního rázu, které zavedl POČIN a paní Václavková. Milé překvapení připravil sbor Rokytky a MC Veselý Čertík v podobě bojovky *Výlet do ptačí říše s Jaruškou*, o níž byla reportáž na Děčku.

Jako člověk, který se v oblasti kultury dlouhodobě profesně pohybuje, postrádám širší žánrovou nabídku a zacílení na více věkových skupin – např. hudební koncerty v režii Oázy jsou zatím jen pokračováním předchozí produkce ve Svornosti.

O kultuře v obci ovšem vypovídá i celkový způsob realizace akcí pořádaných MČ. Ocenila bych kvalitní vizuální styl plakátů bez jazykových chyb, méně vizuálního smogu způsobeného přehřlím různobarevných letáků v centru obce a profesionálnější výstupy z akcí.

Ing. Miloslav Král, ODS

Kulturní a společenské akce jsem více než 20 let měl ve své gesci. Spolu s paní Václavkovou a týmem seniorů a dobrovolníků jsem se podílel na jejich organizaci. V současné době tuto úlohu převzala p. o. OÁZA, která sídlí v Infocentru a tradiční akce rozšiřuje o nové.

Vznikem komunitního centra JAKO DOMA a nízkoprahového centra mládeže v čp. 26 se nabídka kult. vyžití ještě rozšíří. Prosim proto obyvatele naší MČ, kteří by byli ochotni nám s organizací pomoci, aby se přihlásili na Infocentru.

Množství akcí považuji za dostatečné, ale uvítal bych i nové nápady, k jejichž realizaci můžeme využít všechny objekty a prostory patřící MČ (Zámecký park, Svornost, Č. statek, prostory Panského dvora, Infocentra a další).

Štěpánka Kratochvílová, PRO Dolní Počernice

Společenské a kulturní akce v naší MČ mají tradici, a to díky paní Václavkové. Ráda se nechám překvapit, co si pro nás nová p. o., která za tímto účelem byla zřízena, vymyslí a zorganizuje.

JUDr. Petr Kšáda, STAN

Nejvíce se mi líbí společenské akce, které souvisí s lidovými tradicemi. Adventní zastavení, Mikulášská nadílka, Velikonoční inspirace. Tedy setkání, která nás jako občany scelují a dávají dohromady. Uvědomuji si, kolik akcí jsme v posledním roce museli oželeť. Zároveň vzpomínám, že před rokem 2020 byla v naší městské části celá řada společenských setkání. Snad každý týden se něco konalo. Doufám, že až pominou tyto těžké časy, tak se zase vše vrátí.

doc. PhDr. Iva Poláčková Šolcová, Ph.D., DOLNÍ 2018

Kulturně-společenské akce v Dolních Počernicích mě oslovují málokdy, ale Praha je mimořádně kulturní město, takže možností využití je spousta. Mrzí mě, že jsou na kulturu v DP vydávány finance paušálně. (Např. pro rok 2021 je dotace pro p. o. Oáza 1.894 000 Kč). Ze 122 akcí, které „pro nás“ Oáza v roce 2020 uspořádala (a kam počítá i rozdávání desinfekce, 19 svateb a 39x organizaci farmářského trhu), mě zaujaly dvě. Akcí iniciovaných „shora“ je v MČ dost. Chybí mi ale kultura a akce organizované „ze spodu“. Postrádám pouliční kulturu, ale hlavně možnost vidět a slyšet tvorbu lidí, umělců, kteří v DP žijí. Chybí také něco jako Broukárna, prostor pro přírodovědně či technicky orientované poznání.

Zbyněk Richter, ODS

S nabídkou kulturních a společenských akcí v naší MČ jsem spokojen. Za účelem zkvalitnění této oblasti veřejného života zřídilo ZMČ příspěvkovou organizaci OÁZA, která i přes velmi složité období pandemie koronaviru uspořádala mnoho zajímavých akcí, ze kterých se těšily zejména naše děti.

I přes výhrady, které jsme v naší MČ v souvislosti se zřízením této organizace zaznamenali, jsem přesvědčen, že ZMČ rozhodlo v této věci správně. To jsem si utvrdil i v souvislosti s činností této PO v sociální a zdravotní oblasti, kdy hrála v období koronaviru významnou roli při pomoci našim seniorům i ostatním občanům naší MČ. A k dalšímu rozšíření nabídky v oblasti kultury? Na to si počkejme. Určitě nedeme zklamání.

Petr Stránský, ODS

Nebudu konkrétní při hodnocení kulturně-společenských akcí, vnímám tu možnost, že si každý může vybrat. Očekávám, že o jmenovitých akcích bude psáno jinde. Co považuji za důležité je, že jsou, a také, že dochází každý rok k jejich opakování, a i rozšíření, a to v neposlední řadě i využitím žádostí o finanční granty z operačních programů. Omezení díky covidu byla jen, doufám, krátká mezihra v dlouhém čase, kdy naše MČ DP podporuje rozvoj kulturně-společenských akcí. Za významný považuji trend, tedy že dochází k většímu počtu a profesionalizaci těchto akcí.

Mgr. Jan Šroubek, PRO Dolní Počernice

Při ohlédnutí za poslední rok těžko hodnotit kulturní akce. Zpočátku jsem byl trochu skeptický k činnosti příspěvkové organizace OÁZA, ale musím uznat, že se jí podařilo úspěšně navázat na dřívější agendu úřadu a uspořádat řadu zajímavých kulturních akcí. Zejména „Večer filmových melodií se symfonickým orchestrem Dalibora Havlíčka“ se setkal s velikým ohlasem. Pokud mohu navrhnout zařazení nějaké akce do budoucna, tak by to bylo „Pálení čarodějnic“ a těším se na obnovení „Vítání občánků“.

Ing. Pavel Vermach, Ph.D., DOLNÍ 2018

Nejlíp byla výtvarná soutěž Vánoce s andělem. Oživila nejen dobu vánoční. Na jaře venkovní výstava v centru obce ukázala fantazii počernických dětí široké veřejnosti a vyústila ve společnou prezentaci několika místních výtvarných umělců při Noci kostelů. Skvělou tečkou byla hudební produkce Drahy Kráčmarové, Františka Krosčena a skladatele Michala Rataje.

Oblast kultury má ale i jiný rozměr než jaký poskytují zdejší tradiční společenské akce. Všichni směřujeme ke stejnému cíli. Co zde postrádám, je důstojné místo pro poslední rozloučení s blízkými. Přestože je u hřbitova vybudována obřadní síň, neslouží svému účelu. Byl bych rád, aby se to změnilo.

Pokud vás zaujalo vyjádření některého ze zastupitelů a rádi byste získali doplňující informace, obraťte se přímo na autora příspěvku. (Kontaktní údaje naleznete na webových stránkách

<https://praha-dolnipocernice.cz/zastupitele-mc>)

Redakční rada DPZ

Reakce Dolní 2018 na tvrzení MUDr. Bočka

V minulém čísle DPZ MUDr. Boček ve své odpovědi na anketní otázku na téma nová škola uvedl:

„Neustálé obstrukce a často dost těžko uvěřitelné kroky Obecné školy dolnopočernické, povzbuzované hnutím Dolní 2018, jsou nyní již více v rovině politické, než prospěšné samotnému postupu.“

K tomuto tvrzení uvádíme:

- Dolní 2018 není hnutí
- Dolní 2018 nepovzbuzuje obstrukce, ale dialog a komunikaci s občanskými iniciativami. Dolní 2018 nepovažuje snahu o zlep-

šení projektu a zapojení obyvatel Dolních Počernic do diskuse o škole za nežádoucí politikum.

- Z ankety vyplývá, že občanská iniciativa Obecná škola dolnopočernická je podporována napříč politickým spektrem MČ, snad s výjimkou ODS a PRO Dolní Počernice.
- Všechny „těžko uvěřitelné kroky Obecné školy dolnopočernické“ jsou transparentní, dohledatelné, jasné komunikované a právně i procesně zcela v pořádku v demokratické občanské společnosti.

Za Dolní 2018 Jiří Falc

Odpověď na obvinění uvedená v minulém čísle DPZ

Snažíme se porozumět tomu, které z aktivit, které Obecná škola vyvíjí, označuje MUDr. Boček ve své odpovědi v anketě „Zastupitelé odpovídají“ za „neustálé obstrukce a dost těžko uvěřitelné kroky Obecné školy dolnopočernické“. Má na mysli snahu o poctivé a důkladné informování obyvatel o projektu školy? Nebo myslí otevření veřejné diskuse k projektu? Nebo řadu schůzek, jednání a korespondence s politiky s cílem zkvalitnění projektu? Ty už dnes nesou své ovoce např. v podobě memoranda uzavřeného s hl. m. Prahou v podobě, která potvrzuje, že zásadní vylepšení projektu je možné. Pokud má pan místostarosta potřebu dehonestovat tuto naši práci, dokládá tím přinejmenším neochotu vedení obce zabývat se kvalitou projektu a informovat o něm. Podobně jako ji dokládá i nezveřejnění řady klíčových informací o projektu školy redakční radou Dolnopočernického zpravodaje, již zároveň předseda. Obecná škola i nadále zůstává společnou iniciativou řady občanů, kterým dob-

ře navržený projekt školy stojí za dnes již stovky hodin dobrovolné práce. Všechny své kroky průběžně dokumentujeme a vysvětlujeme na stránce: <https://www.facebook.com/ObecnaSkolaDP>

Za občanskou iniciativu Obecná škola dolnopočernická

Ing. Josef Nožička, Ph.D.

K výše uvedenému uvádím, že na svém vyjádření nehodlám nic měnit a jsem přesvědčen, že aktivity OŠ oddalují zahájení realizace výstavby nové školy. Tuto organizaci podporují zastupitelé za Dolní 2018, což vyjádřili již několikrát písemně i při zasedání zastupitelstva MČ.

MUDr. Pavel Boček

Reakce na vyjádření místostarosty, pana Ing. Miloslava Krále

S úctou ke všem odborníkům, kteří občanské iniciativě Obecné školy dolnopočernické v průběhu dosavadní dvouleté činnosti nezištně pomáhali, se musíme ohradit vůči nařčení z „rádoby architektů“. Dlouholetému zastupiteli a místostarostovi, panu Ing. Královi, který byl u příprav rozporuplného záměru od samého počátku, je nutné v první řadě připomenout, co řekl Primátor hl. m. Prahy, Zdeněk Hřib, v rozhovoru pro iRozhlas.cz: „Úvodní fáze projektu je právě ten moment, kdy se má samospráva vedená zvolenými komunálními politiky do projektů vkládat a ovlivňovat jejich podobu. Když má investor v ruce územní rozhodnutí a stavební povolení, je pozdě. Do té doby lze na komunální i sousedské úrovni ovlivnit mnohé.“ Tak jsme se do toho vložili:

První kroky Obecné školy se opíraly o několik nezávislých odborných posouzení. K projektu se nám vyjádřili renomovaní architekti studia SOA, autoři velmi oceňované školy v Psárech, která získala prestižní cenu Grand Prix Architektů za nejšetrnější budovu. Specialista na Bezpečné cesty do školy, Ing. Květoslav Syrový, nám poskytl analýzu a posudek k dopravní obslužnosti. Vyjádření nám napsal i počernický rodák a patriot, Doc. Ing. arch. František Kašíčka, CSc., který je autorem publikace Z dějin naší obce a v Počernicích zná doslova každý kámen. Dokladem neohleduplného umístění extrémně velkých budov na pozemcích se vzrostlými stromy a ornou půdou, v těsné blízkosti rezidenčního bydlení, je vizualizace 3D, kterou jsme si nechali zpracovat. Všechny zmíněné dokumenty jsou dostupné na: <https://www.facebook.com/ObecnaSkolaDP>.

Za Obecnou školu dolnopočernickou

Mgr. Regína Novotná

POČERNICKÝ SENIORSKÝ DEN ZDRAVÍ

nejen pro seniory

areál Dětského domova v zámeckém parku

pátek 23. 7. 2021 od 14.00

prezentace Komunitního centra a Seniorské obálky
rehabilitační cvičení, masáže
pétanque, krocket

Moudrá sovička aneb jak si poradit s moderními technologiemi
dovednostní soutěže, deskové hry ...

občerstvení na grilu zajištěno (sele, krůta)
slosování účastnických lístků o zajímavé ceny

k poslechu i tanci Vám od 16. hod. zahraje kapela

NEW DODO BAND III.

KONÁ SE ZA KAŽDÉHO POČASÍ, TĚŠÍME SE NA VÁS
Vlastní kulinářské výtvary vítány (buchty apod.) 😊

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

František IV. Chaloupecký – viceprezident v pozadí

Jakožto zakládajícího společníka a jednatele ve společnostech Svornost a Český statek, po desetiletí člena a činovníka Sokola Dolní Počernice a nositele jména slavného Dolnopočernického aktivního v tělovýchově na počátku dvacátého století, jsem pana Ing. Františka Chaloupeckého považoval za dolnopočernického rodáka. Ing. Chaloupecký je viceprezidentem Svazu průmyslu a dopravy České republiky, o kterém se v poslední době hodně mluví v souvislosti s protiepidemickými opatřeními, testováním ve firmách a kompenzacemi pro průmysl a podobně. V dobách předcoronavirových patřilo mezi hlavní činnosti tohoto Svazu zastupování průmyslu v Tripartitě, kde jsou dalšími partnery vláda ČR a odbory, ale také podpora exportu a „otevírání dveří“ v zemích všech světadílů ve vztahu k zahraničním partnerům. A protože jsem věděl, že z tohoto titulu Ing. Chaloupecký procesoval velký kus světa, doufal jsem, že by se s námi mohl podělit o zajímavé zážitky ze svých cest a z působení v této významné funkci. Než jsem však při našem setkání stačil vyslovit první otázku, položil přede mne pan inženýr starou kroniku „Domkářského spolku Svornost“, která zahrnuje období počínající rokem 1937 a končící likvidací spolku v roce 1950. V této souvislosti se rozpovídal o historii tohoto Spolku a své rozvětvené dolnopočernické rodině. Tak jsem se například dozvěděl, že onen slavný dolnopočernický rodák Jiří František Chaloupecký žil v Běchovicích v drážním domku, že můj respondent Ing. Chaloupecký je sice dolnopočernickým starousedlíkem, ale narodil se ve Slaném, kde žili jeho rodiče, ale od dětství žil v Dolních Počernicích.

Dědeček František a babička Marjánka patřili mezi domkáře, kteří si tady postavili první domky. My žijeme v ulici V Ráji. Domeček čp.38, který si tam dědeček s babičkou postavili, ale vlastně leží na hranici Dolních Počernic a Hostavic a spadal dříve pod Kyje (později od roku 1994 pod Prahu 14; pozn. aut.), přestože protější dům, kde dnes bydlí dcera, patří do Dolních Počernic.

Děda byl mimořádně šikovný modelář, takže mnohé z tehdejších sousedních domů měly, nebo do dneška mají od něj vyrobená okna, dveře nebo schody. No a teď sedíme ve Svornosti, což se váže ke „Spolku domkářů Svornost“, který vznikl ve dvacátých letech po první světové válce. Spolek měl vytvořit určité kulturní a společenské zázemí, kde by se lidé mohli scházet, zajít na pivo, ale také hrát divadlo a pořádat společenské akce. Od roku 1937 byl pak můj dědeček František jednatelem toho Spolku a s babičkou byli také členy divadelního spolku. Pamatuji si, že když jsem byl ještě malý školák nebo předškolák, jak tady hráli např. divadelní hru „Její pastorkyňa“. Bylo to takové veselé společenství lidí, kteří si viděli do talíře, ale také si vzájemně pomáhali. My jsme náš rodinný domek několikrát přestavovali, abychom se tam všichni vešli, ale když jsme ho konečně dokončili, zemřel v roce 1974 můj dědeček František a dva roky po tom i můj tatínek Ing. František Chaloupecký, takže já jsem tam zůstal s babičkou, maminkou, manželkou a pak se ještě narodila dcera Věra. Takže nic lehkého.

A musím ještě vzpomenout, že děda a babička tady také velmi aktivně působili v tělovýchovné jednotě, což souvisí se vzdáleně příbuzným Jiřím Františkem Chaloupeckým (zakladatel Federace dělnických tělocvičných jednot), který žil v drážním domku v Běchovicích a zemřel velmi mladý na souchotiny. Ten byl hybatelem v oblasti cvičení, cvičení s dětmi a vznikla kolem něj skupina, ze které se zrodilo na tehdejší dobu poměrně revoluční a překvapující

dílko v oblasti fiskultury – první Spartakiáda, která proběhla na Marinách. Že to později bylo režimem po roce 1948 zglachšaltováno je pravda, ale tehdy – i v době, když jsme pak jako malí cvičili na Strahově, jak si pamatuji – to nějaký význam z pohledu sportování, pohybu a zdraví určitě mělo. A když jsem byl v letech 1969–1972 na průmyslovce, tak se tu dokonce běhal memoriál J. F. Chaloupeckého a já jsem v prvním ročníku doběhl tehdy druhý. Vyhrál Bedřich Bek – spolužák z průmyslovky Na Příkopě 16 (dnes SPŠE Františka Křižíka). Tam jsem absolvoval čtyři roky, pak jsem si otřel čelo a pokračoval životem dál. Nejprve nultý ročník na VŠE, protože přechod z průmyslovky byl tehdy dosti složitý. Takže jeden rok jsem byl u míchačky ve společnosti Armabeton a stavěli jsme novou budovu VŠE. A potom pět let už studia, kdy jsem studoval na Fakultě výrobně ekonomické, obor ekonomika průmyslu.

A to, co tady vyprávím, mě na počátku devadesátých let motivovalo, abychom tady ve Svornosti obnovili činnost a zlepšili prostředí, aby se zase využívala k tomu, k čemu byla určena. Je tady krásný sál, v kterém se hrálo to divadlo, a také salonky a restaurace. Proto jsem se pustil do dost šílené akce. Pamatuji si, jak se mnou mnohokrát mluvil velký kamarád mého tatínka a dnes už nebožtík prof. Oldřich Čech a říkal mi, že je zvědav, jak dopadnu, že to nemůže dobře dopadnout. My jsme ale dali dohromady skupinu, kde byl mimo jiné Ing. Míla Král, a taky pan Zbyněk Richter – který tenkrát jezdil s jeřábem, a když jsme Svornost dali do provozuschopného stavu, působil tady jako údržbář a kotelník – dnes tedy několikanásobný starosta. Pak ještě z mé strany Ing. Brejcha, kolega z firmy, a Ing. Horáková, která odvedla obrovský kus práce v oblasti financování a účetnictví a později mě střídala ve funkci ekonomického náměstka Intersigmy a.s. Ta už bohužel také není mezi živými. Tenkrát v devadesátém jsme se pustili do rekonstrukce, což znamenalo z gruntu dát dohromady toalety, výčep, upravit a uklidit sál a dát samozřejmě do pořádku také obytné prostory. To byly do té doby byty III. a IV. kategorie a v sále měla sklad Česká televize. Šlo to postupně a zabralo to několik let. Znamenalo to jednak shánět finance, ale také udržet partu lidí, která se v průběhu času mnohokrát proměňovala. Jsem rád, že se nenaplnila obava Oldy Čechy (kterého si nesmírně vážím) o „nesmyslné akci“ a k obecnému překvapení se podařilo vybudovat kulturní centrum. Slavnostního otevření se tehdy zúčastnil ministr zahraničních věcí Jiří Dienstbier, s kterým jsem měl velmi dobrý vztah a vážil jsem si ho, jako člověka, a také jako politika. Nikdo mi tehdy nevěřil, že by se této akce a otevření Svornosti zúčastnil.

V současné době je uzavřena nájemní smlouva s obcí, která je vlastníkem nemovitosti. Kvartální nájem jsou zhruba 60 tisíc Kč, které jsou upravovány pouze o meziroční inflaci (letos například o 3,2 %). V současné době „pandemie“ nám byl nájem odpuštěn v souvislosti s vypsáním „Programu Covid“, kdy bylo 50 % uhrazeno ze stra-

Český statek před rekonstrukcí

ny MPO ČR a 50 % odpuštěno na základě rozhodnutí Zastupitelstva MČ Dolní Počernice, za což jsme vděční.

Období roku 2020–2021, je i pro nás poměrně složité. V nové garnituře jsme přebírali provoz hotelu, kde já jsem historicky sice byl jednatel, ale nikdy jsem nevstupoval do provozních činností. Rozdělili jsme si role, kde já mám tu velmi zajímavou – řečeno ironicky – oblast financování a souvisejících agend. V tomto období, které popisují, jsme započali s dost rozsáhlými opravami a rekonstrukcemi. Byla celkově nově upravena zahrada, která je velmi hezká, se známými kaštanami, které evokují jiná historická místa v Praze. Ještě doplníme vybavení pro děti a mohlo by to být příjemné útočiště pro ně i rodiče. Jenom tato investice představovala zhruba půl milionu korun. Dále rekonstruuje pokoje, provádíme výměnu podlah ve vstupní hale a salonku, přičemž nová podlahová krytina má záruku 30 let. Dále je zajištěna kompletní rekonstrukce recepcy, tak aby i toto odpovídalo duchu doby. Samozřejmě, že tyto náklady není možné kryt ze strany společnosti, a je to tedy financováno z vlastních prostředků. Zde můžeme konstatovat, že podobná situace z hlediska oprav a investic je rovněž v Českém statku. Podářilo se nám zajistit také financování ze strany ČMZRB a využívání vypsaných programů podpory. Je za tím velké množství „neviditelné“ administrativní práce, abychom dostáli všem regulím a podmínkám a samozřejmě je také nutno zdůraznit, že tato forma financování je kryta směnkami jednatelů obou společností. Je jistě pozitivní, že prostory pro pořádání kulturních akcí v obou společnostech bude využívat i obec, respektive Oáza, a to zdarma v rozsahu, který je obsažen v příslušné nájemní smlouvě mezi obcí, jako vlastníkem, a společnostmi Svornost a Český statek, jako provozovatelem. Takže tímto jsem popsal realizaci svého někdejšího „sebevražedného nápadu“, ale osobně ničeho nelituji a jsem přesvědčen, že kdyby tato moje činnost měla skončit v této fázi, mohu mít klid v duši a věřím, že děda někde nahoře sedí, klepe fajfku a je rád.

Ještě bych se rád vrátil k J. F. Chaloupeckému. Vidím, že jméno František se v rodu Chaloupeckých předává, ale vy jste zmínil, že byl vzdálený příbuzný, jak to s ním tedy bylo?

Byl bratrancem mého dědečka Františka Chaloupeckého z Aloisova v Kyjích. A babička Marie – Marjánka byla rozená Kšádová. Bydleli v Dolíku, jak tomu říkali. (dnes Hříbojedská ulice; pozn. aut.) Babička byla ze 14 dětí a její tatínek – můj praděda byl kostelníkem a vozil barona Derczenyiho koňmo do Vídně. Proto já často říkám, že my do Vídně nikoho vozit nebudeme. Takže zastupitel JUDr. Petr Kšáda je také můj příbuzný, stejně jako třeba rodina Lukešů. Nebo např. Bílkova ulice, která sousedí se Svorností, je pojmenována po příbuzném, který byl legionářem a domů se již nikdy nevrátil. Je pohřben v Jekatěrinburgu, kde je na místním hřbitově památník a hroby našich legionářů, kteří tam padli. Toto místo je pietně upraveno díky české společnosti ALTA a byl jsem přítomen odhalení tohoto pa-

mátníku našich padlých legionářů. Jméno Jana Bílka je dole vlevo a je to velmi smutný pocit, jak daleko od nás jsou pochováni předci, kteří se tak zásadně zasloužili o vznik Československa.

Ale teď se vrátíme k J. F. Chaloupeckému.

J. F. Chaloupecký byl po rozpadu Svazu dělnických tělovýchovných jednot zakladatelem Federace dělnických tělovýchovných jednot (FDTJ).

V rámci FDTJ byla vyvíjena Svazová a tělovýchovná činnost. Nejznámější akcí bylo zorganizování spartakiády na Manínách. Byla to Maninská I. dělnická spartakiáda, která proběhla v červnu 1921. Jejím iniciátorem a zakladatelem byl Jiří František Chaloupecký. Jak je v análech uvedeno, vystoupilo tam téměř 25 000 dorostenců, dorostenek, mužů a žen před 100 000 diváky. J. F. Chaloupecký má v obci svoji pamětní desku a v době, kdy jsem chodil na průmyslovku, byl uskutečněn Memoriál J. F. Chaloupeckého v běhu. V 1. ročníku jsem doběhl druhý a v další době bylo uspořádáno ještě několik těchto Memoriálů. Co se týká těchto Memoriálů, vzniklo to na základě vztahu k osobě J. F. Chaloupeckého, protože v té době bylo i nejvyšší sportovní významání, odznak J. F. Ch.

U příležitosti plánované 7. Spartakiády 1990 se měl rekonstruovaný počernický zámecký park přejmenovat na park J. F. Chaloupeckého. K tomu pak vzhledem ke změně režimu nedošlo. Litujete toho?

Určitě bych byl rád, kdyby to proběhlo. Tady se není za co stydět, naopak to byl pro mě dobrý vzor. V této souvislosti je také možno uvést, že i později zneužívaný pozdrav „Čest práci!“ zavedl také Jiří František Chaloupecký. Mnoho z těch, kteří ho používali, nebo používají, vlastně ani netuší, kdo tento pozdrav zavedl. To už je ale jiná otázka.

Existuje nějaký pomník J. F. Chaloupeckého?

Tady v obci je pamětní deska (na domě čp. 34 na Českobrodské ulici; pozn. aut.) a na Strahově je ulice Chaloupeckého, ale pomník nikde žádný není.

A jak to bylo se sportem a basketbalem u vás?

Já jsem bydlel tady v Dolních Počernicích u babičky a u dědečka, i když rodiče bydleli ve Slaném. Když mi bylo nějakých 14 let, začal se tady obnovovat basketbal, který tu byl vynikající již před válkou. Hráli tady dobrý basket mj. bratři Čechovi (prof. Oldřich Čech, prof. Evžen Čech; pozn. aut.) a o poválečné obnovení se nejvíce zasloužil Zbyněk Richter, který je dodnes atleticky velmi zdatný a jako junior byl mistrem republiky ve skoku dalekém nebo trojskoku. V té době začala obnova basketbalu a nás – tehdy školáky – začali trénovat právě Zbyněk Richter, Jaroslav Řízek a další starší hráči basketbalu. Tehdy pro mě basket znamenal hrozně moc. Tréninky jsme měli většinou dvakrát týdně a já jsem za celý rok nevynechal často ani jeden. Po nás pak nastoupila generace Petra Polcara, která hrála ještě na vyšší úrovni. Ale když my jsme začali končit, když nám bylo 35–40, založili jsme tady s Jirkou Petrákem basket pro dívky, kam chodily i naše dcery. Takto jsme trénovali cca 10 let, čímž vlastně začal rozvoj ženského basketbalu v Dolních Počernicích. V té době pan Lutnus, který tu byl kdysi zakladatelem basketu, nám pomáhal realizovat účast na zahraničních turnajích, např. ve Francii nebo Německu, což pro nás bylo v té době něco neskutečného a pro děvčata asi obzvlášť. Já jsem při studiích na VŠE hrál basket za naši fakultu. V té době nás trénoval Sláva Šíp, trenér mnohaletého mistra republiky VŠ Praha. Měli jsme možnost trénovat s hráči, jako byl Jirka Zedníček, zvaný Franta, který byl v té době vyhlášen nejlepším křídlem Evropy. Tohle mě hrozně

motivovalo, když jsem si sedl do šatny a on si vedle mě zavazoval tanky. Měl číslo 11, a proto jsem měl tohle číslo po celou dobu, kdy jsem hrál basketbal v Dolních Počernicích, také.

Jsem moc rád, že moji vnuci také sportují v Dolních Počernicích. Starší Tadeáš hraje basketbal a mladší Matěj tenis. Bohužel v této době karantén a protiepidemických opatření je to se sportem zlé, ale snad vysvitne slunce.

Když se po roce 1989 obnovovala Svornost, obnovoval se také Sokol. V tom jste se také angažoval?

Byl jsem u toho z hlediska funkcionářského, co se týká spolupráce s Petrem Polcarem v basketu, a to především z důvodu trénování dívek. Také jsem se snažil v té době podpořit ekonomicky tuto činnost.

Další otázkou už opustíme Dolní Počernice. Jste viceprezidentem Svazu průmyslu a dopravy ČR. Než se zeptám, jak jste se do této pozice dostal, zajímalo by mne, kdy jste začal podnikat. Byl DOSTAV vaše první aktivita?

Moje pracovní dráha byla celkem přímá – po základní škole, průmyslovce a VŠE jsem v roce 1977 nastoupil do PZO Pragoinvest, kde býval tehdy již zesnulý otec obchodním ředitelem. Tam jsem byl téměř 10 let. Potom Ministerstvo zahraničního obchodu, kde jsem měl v gesci strojírenské PZO (podniky zahraničního obchodu; pozn. aut.). Asi po dvou letech jsem nastoupil do vedení koncernu Sigma a byl jsem náměstkem generálního ředitele Intersigma, a.s.

Podnikat jsem pak začal hned v roce 1990. Tehdy to byla firma CH.A.L.O. s.r.o., kde jsme byli tři společníci, také se zmíněnou Ing. Věrou Horákovou. Tam jsme začínali tak, jak to doba přinášela, se vším možným a nemožným. Především to byla spolupráce s Prachovickou cementárnou – export cementu a dalších hmot do zemí, jako Německo, Rakousko, Itálie. Bylo to velmi mnoho činností, které již ani neumím vyjmenovat. Když zmíním jenom některé činnosti, tak to byla třeba práce ve „skupině Třemošnice“ v době kupónové privatizace. Zde jsem působil také v investičních fondech a investičních společnostech, které spravovaly a řídily mnoho firem, jako např. České přístavy, a.s., Centrum stavebního inženýrství, a.s., ERGON, a.s., Továrny mlýnských strojů, a.s., DOSTAV Praha, a.s. Také jsme vlastnili a řídili některé zahraniční firmy, dříve afilace, jako např. Sigma Italiana, Scansigma, Equasigma, nebo kancelář v Bagdadu v Iraku, (ty předchozí uvedené byly ve Švédsku v Göteborgu, v Itálii v Bologni a v Ecuadoru v Guayaquilu). Byl jsem tehdy v mnoha statutárních orgánech a některé firmy jsem přímo řídil, což bylo nejen velmi náročné, ale i riskantní z hlediska odpovědnosti. Nyní již pracuji pouze v několika firmách, ve skupině DOSTAV Praha. Věnujeme se především zahraničnímu obchodu, energetice, pronájmu průmyslových objektů v Kralupech nad Vltavou, a také spolupracuji s čínskou korporací ZhongDe Metal Group. Potkáváme v tomto směru s partnery např. z Německa a Rakouska, kteří mají v Číně vytvořeny lepší podmínky pro realizaci spolupráce. A zde jim můžeme pouze trochu závidět jejich podmínky nejen v oblasti financování, ale to už je jiná záležitost.

Do investičních fondů jste vstupoval s vkladem know-how, nebo jste už měl nějaký kapitál? Mluvíte o tom, že do Svornosti investujete hodně peněz, Sokolu přispívá-

te a finančně pomáháte. Znamená to, že jste musel nashromáždit nějaký majetek. Tak bych se chtěl zeptat – pokud to není nevhodná otázka – co byly jeho hlavní zdroje.

Já jsem v PZO Pragoinvest začínal jako referent. Během několika let jsem se dostal na pozici ředitele finančního a plánovacího odboru. Tuto práci jsem měl velmi rád, ale když jsem dostal nabídku z FMZO, tak to skoro nešlo odmítnout. No a v PZO Intersigma to byla spolupráce s Ing. Františkem Koníčkem, který byl mým vrstevníkem a byl to jeden z nejchytřejších kolegů, s kterými jsem v životě spolupracoval. S ním jsme po roce 1989 založili Investiční fond a Investiční společnost Intersigmy. Zde jsem také pracoval v představenstvech těchto subjektů. No a odpověď na otázku, kde jsem vybudoval potřebný kapitál, tak to bylo především ze zahraniční obchodní činnosti. A počáteční kapitál byl z činností, které jsem již uváděl, a to spolupráce s Cementárnou Prachovice, která je nyní již ve švýcarských rukou. No a tyto finance nám mimo jiné umožnily vstup do již diskutovaných projektů, rekonstrukce objektů Český statek, Svornost a založení příslušných společností, které byly v mnoha případech financovány z těchto zdrojů.

Konečně jsme dospěli ke Svazu průmyslu a dopravy ČR (SPČR). Jak jste se k němu dostal a jak jste se stal až viceprezidentem?

Byla to náhoda, kdy mě někteří kolegové přemluvili, abych s DOSTAV Praha, a.s. vstoupil do SPČR. V té době byl prezidentem Svazu šéf Sklounion Teplice, Štěpán Popovič. Aktivně jsem se zapojil do jednání a činnosti Svazu. Po čase jsem byl kooptován do představenstva a v dalších 4letých obdobích jsem byl řádně zvolen za člena představenstva a v posledních dvou obdobích do funkce viceprezidenta. Viceprezidentů je voleno v tomto období 6 a je tam „dobrá společnost“, jako např. Dan Beneš – ČEZ, Jan Czudek – Třinecké železárny, Radek Špicar, Jan Rafaj a nyní možná po nástupu do Škody Auto Martin Jahn, který již v minulosti viceprezidentem byl. S Jarouškem Hanákem spolupracujeme již třetí období, jsme vrstevníci a Jarda studoval na stejné fakultě a jako obor dopravu. Tato činnost je hodně časově a obsahově náročná, jsme členem Tripartity společně s vládou ČR a odbory, kde se snažíme prosazovat a zajišťovat co nejlepší podmínky pro zaměstnavatele a podnikatelské subjekty. Je to cesta trnitá, velmi složitá, především v tomto, ne příliš veselém období pandemie Covid-19. SPČR má 80 zaměstnanců a troufám si říct, že jeho výstupy jsou často kvalitnější než ty resortní.

Souhlasím. Mám dojem, že v posledním roce se vládě vůbec ne-dařilo a mnohé úspěchy ve zvládnutí krize zejména v ekonomické

oblasti si mohou připsat právě profesní a oborové organizace. Vláda jako by si často nevěděla rady a jen díky tomu, že určité organizace v dobrém slova smyslu zalobovaly, se podařilo mnohé zachránit. Máte také ten dojem?

Ano, je to také třeba Hospodářská komora, ale zejména my. Především to bylo v oblasti legislativy. Potom také v oblasti zaměstnavatelské – řešení situace, která byla velmi složitá. Byly to velmi tvrdé diskuse, jakým způsobem postupovat. Naštěstí nedošlo k úplnému zavření průmyslu, protože ekonomické dopady by pak byly mnohem větší. Také jsme prosadili testování ve firmách, což tehdy nikde v Evropě nebylo a dneska je to už naprostá samozřejmost. Takže mnohdy to byla spousta práce za vládu, která není vidět.

Působení v SPČR vám také umožňuje hodně cestovat po světě.

No, poslední rok ne, ale nyní konečně chystáme misi do Indonésie. (červen 2021 – pozn. aut.).

Ano, ale vím, že před pandemií jste cestoval hodně a po celém světě. Kde se vám nejvíc líbilo, nebo kde jste prožil něco zajímavého? Nebo vás naopak unavuje to, že dlouho cestujete někam daleko, tam proběhnou jednání a zase už se vracíte?

Co se týká těch podnikatelských misí, které vedou premiéři, nebo ministři, velmi rád vzpomínám na cesty vedené bývalým ministrem průmyslu Ing. Janem Mládkem, s Honzou máme dosud velmi dobrý vztah. Vzpomínám třeba na společnou cestu do Mexika. Když jsme přiletěli a ubytovali se, zazvonil Honzovi telefon od premiéra Sobotky, a tak si musel sbalit kufr, který ještě neotevřel a vrátil se přes Paříž zpět. Tak mi předal „velení“ a my jsme pokračovali dále. Ale jinak to s ním bylo několik úspěšných cest.

Několik dobrých misí proběhlo také s ministrem Richardem Brabcem. Dříve nebývalo zvykem, aby ministr životního prostředí vedl takové mise, ale my jsme ho k tomu přiměli, takže jsme asi před dvěma lety byli v Peru a Kolumbii. I tam jsme našli velmi dobré obchodní možnosti i díky podnikatelům s českými kořeny. Samozřejmě je to náročné, moc nespíte, ale je tu výhoda speciálu – typu Airbus. Bez toho by to nešlo realizovat. A vidíte pak obrovské množství věcí, které člověk normálně neprožije.

S Honzou Mládkem jsme také navštívili „dnes nešťastnou zemi Myanmar“, kde jsme jednali s paní Su Ťij a to především o rozvoji zemědělství. Ona také navštívila Českou republiku, a přitom jsem pomáhal zajišťovat organizaci, mimo jiné dopravy její delegace... I takové věci se někdy u nás dějí.

No a ještě k Jižní Americe, to by bylo na dlouhé vyprávění. Tam jsme navštívili krásná místa a měli mnohé zážitky, některé až dojemné. Třeba vzpomínám na malé děti s pionýrskými šátky v Amazonii. V Puerto Maldonado (Peru) jsem dokonce obdržel čestné občanství.

Samozřejmě mnohokrát jsem navštívil Čínu. Nejčastěji v provincii Kanton, kde v Jieyangu mám obchodní partnery. Mnohokrát jsem navštívil Ruskou federaci, ať už v Moskvě, Petrohradu, nebo na Urale v Salavatu. Tam ve své době dodávaly ČKD Kompresory unikátní technologie pro výrobu paliv pro kosmický výzkum. Tyto technologie v té době byly vyvinuty pouze v USA a částečně v RF.

Nezapomenu také, na podnikatelskou misi na Ukrajině, kterou jsem vedl. Byli jsme s tamějším premiérem J. L. Zvjagelským v Donecku, kde je také důl Zasjadko. TMS Pardubice dodávaly do této oblasti krmivárny. Díky tomu se dařilo velmi dobře v oblasti chovatelství dobytka a dalších živočišných výrob. To umožňovalo zajistit v tomto hornickém regionu kvalitní zásobování obyvatel potravinami. No a při této cestě jsme také navštívili uvedenou šachtu, kde jsem chtěl také alespoň na chvíli „sfárat“ a poznat toto prostředí. Pan premiér se na mne jenom podíval a řekl mi, Františku až příště. Asi za půl hodiny jsme dojeli na oběd, seděli jsme vedle sebe a on pronášel přípitek. Zazvonil mu jeden z mobilů, zvedl ho, poslouchal, třásla se mu ruka se skleničkou a podíval se na mne. Tehdy v této šachtě došlo k výbuchu a bylo tam asi 120 mrtvých horníků.

Nebo cesty v jihovýchodní Asii – Vietnam, Malajsie. Vzpomínek je hodně, já si poznámky nepíši, ale mám alespoň diáře, kde je všechno, kde jsem kdy byl. Vždycky se ale těším domů a říkám si, že si moc málo vážíme toho, kde žijeme a jak žijeme.

Na jednu stranu se s delegacemi podíváte všelíkams, kam se běžně člověk nedostane. Na druhou stranu se v nabitém programu často nepodíváte tam, kam se běžně člověk podívá a často mů-

Udělení čestného občanství Peru

Vřelé přivítání dětí v Amazonii

žete vidět jen to, co vám ukážou. Neměl jste někdy chuť se někam vrátit a některá taková místa ještě navštívit.

Někdy, když delegaci šéfoval někdo takový, jako Honza Mládek, se mi podařilo upravit program a podívat se někam na místa, která nebyla v plánu. Třeba v Teheránu jsem se dočetl, že tam vystavují jejich státní poklad, je to v takovém obřím podzemním trezoru – muzeu. Je to ještě rozsáhlejší, než „Almaznyj fond“ nebo „Oružejnaja palata“ (Diamantový fond a Zbrojnice; pozn. aut.) Nebo tehdy v Mexiku, odkud musel ministr Mládek narychlo odcestovat, jsem se vydrápal na pyramidu, Pyramidu Slunce – dneska už bych měl problém s koleny.

Někdy je program tak nabitý, že ani nevybalujete kufr a jste utahaný a nic víc nestíháte – rozhodně ne žádnou turistiku a tam se třeba ještě chcete vrátit, ale to se moc nedaří, vlastně skoro vůbec, ale snad to ještě někdy zkusím.

Závěrem bych se chtěl ještě pozastavit nad jednou věcí. Z několika viceprezidentů SPČR se v médiích objevujete nejméně. Také tady v Dolních Počernicích, kde se angažujete ve Svornosti, v Českém statku i třeba v Sokole, jste nikdy nebyl zastupitelem. Je to váš způsob držet se v pozadí?

Ne, to ani ne. V SPČR je to dáno gescemi a agendami. Já mám v ges-

ci členskou základnu a legislativu a jiní mají zase za úkol promlouvat v médiích. Ale když je potřeba, můžeme se navzájem podpořit nebo zastoupit a v tom případě to také někdy činím.

Tady v Dolních Počernicích je u mě ta absurdita, že jako malý jsem byl hlášen u tety Kšádové V. Ďolíku, abych tady mohl chodit do školy, neboť jsem bydlel v našem domečku, který byl v katastru Hostavic. A nyní jsem bydlíštem v protějším domě, v kterém žije dcera s rodinou a tento je již v katastru Dolních Počernic. Tohle dříve trochu komplikovalo moji situaci, ale jak jsem zmínil, vždy jsem byl rád v Dolních Počernicích a jsem rád, že nyní jsem i „plnohodnotným občanem naší obce“. Proto jsem již v minulých volbách kandidoval na kandidátku, kterou vedli MUDr. P. Boček a JUDr. P. Kšáda. A protože na rozvoji naší obce mně velmi záleží, jsem nyní členem finančního výboru, který vede pan „moderátor“ předseda a zastupitel Mgr. Tomáš V. F. Jirsák Havran. Je ale také pravda, že jsem se do těchto rolí příliš netlačil, protože to, co tady vyprávím, zabere opravdu hodně času.

Tak já vám za váš čas, který jste věnoval našemu rozhovoru, děkuji.

Bylo mi potěšením.

Tomáš V. F. Jirsák Havran

POHLEDEM PSYCHOLOGA

Křehký návrat „do normálu“ – radostný či s pochybnostmi?

V uplynulé řadě měsíců jsme se všichni ocitli v situacích, na které jsme byli vnitřně absolutně nepřipraveni. Zvládali jsme je podle intenzity jejich dopadu každý svým způsobem, někdo obtížněji, někdo snáz. Samozřejmě zásadní bylo, do jaké míry jsme touto dobou byli ekonomicky i sociálně zasaženi. V každém případě však způsob prožívání byl, je a zcela jistě ještě bude velmi individuální i podle našich psychických dispozic – temperamentu, síly vůle, odolnosti vůči zátěži apod. V neposlední řadě však u většiny lidí hrálo, hraje a bude hrát ústřední roli rodinné zázemí, které je jistě stěžejní.

Nicméně bych ráda zmínila především dopad na děti, zvláště ty školou povinné, a to speciálně s ohledem do blízké budoucnosti. Setkala jsem se s obrovským spektrem velmi různých typů a stavů při prožívání, očekávání a znovuzařazení do kolektivu.

Většina těch dětí, které byly vždy velmi živé, obklopené spoustou spolužáků a kamarádů, snášela omezení dosti těžce – musela se spokojit s rodinou a virtuálním světem, připadala si najednou ztracená a osamělá. Často se takovéto děti zpět do školy plny očekávání spíše velmi těšily a rády vyměnily počítač za živé kamarády (i přes případné problémy s učením).

Na druhé straně je nemalá část dětí spíše uzavřených, pro které byla izolace od spolužáků sice méně bolestná (někdy i vítaná), nic-

méně jejich uzavřenost – mnohdy spojená i s nižším sebevědomím – se v některých případech mohla ještě více prohlubovat. V lepším případě ale mohly i naopak pocítit, že jim společnost vrstevníků vlastně chybí, jen mají větší či menší obavy ze setkání.

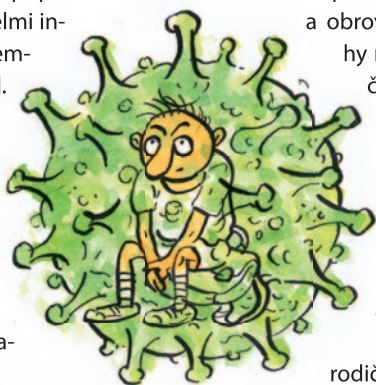
Jsem přesvědčená, že nadcházející prázdniny jsou ideální a obrovskou příležitostí, kdy dětem podle jejich povahy na míru připravit a zajistit takový program a typy činností a kontaktů, které by jim mohly pomoci usnadnit a zpříjemnit vykoupení do snad už více méně běžného příštího školního roku.

Na nás všech minulé období zanechalo nerasmazatelné stopy, nezapomeňme na ty přínosné – na naše sblížení, vzájemné soužití a uvědomění si opravdu podstatných životních hodnot a priorit.

Mluvme se svými dětmi, ať jsme rodiče, prarodiče, ale i vychovatelé, vedoucí zájmových aktivit, příbuzní i blízcí přátelé rodin. Naslouchejme jim, sledujme jejich chování a reakce v různých situacích. Můžeme pro ně být úžasnou, jedinečnou, nenahraditelnou a úlevnou oporou. Nemají to lehké, i když to tak mnohdy nemusí vypadat a působit. Ať nejsou ponechány jen samy sobě, i když máme i my, dospělí, starosti a problémy „nad hlavu“. Určitě se vám to vrátí.

Přeji všem krásné, odpočinkové a inspirativní léto.

PhDr. Dagmar Jílková, psycholožka

Rozloučení s paní Eliškou Lemfeldovou

Dne 19. května 2021 zemřela po dlouhé nemoci paní Eliška Lemfeldová. Byla dlouholetou členkou Klubu důchodců a členkou Výboru sociální, zdravotní a bytové komise. Byla vždy aktivní při různých akcích, které pořádala pí. Václavková za Kulturní a informační centrum i komisi KSZB.

Budeme na ni s úctou vzpomínat.

Výbor Klubu důchodců

Válečné střípky vzpomínek

V roce 2019 se redakci našeho zpravodaje ozval místní rodák pan Jaroslav Kopecký, který nám vyprávěl velmi zajímavé vzpomínky na válečné roky a na příhody, které jako kluk zažil v Dolních Počernicích. Díky jeho svědectví se podařilo upřesnit i místo nouzového přistání americké stíhačky P-51 na Čihadlech. Pan Kopecký rovněž vzpomínal na leteckou nehodu u běchovického nádraží a na vykolejení nákladního vlaku na stejném místě, snad spojené s akcí odboje. Trvalo mi nějaký čas, než jsem získal historické podklady k oběma těmto událostem a se zjištěnými skutečnostmi se teď rozdělím s našimi čtenáři.

Zřícený letoun u běchovického nádraží

Pan Kopecký nám o události sdělil toto:

„Vzpomínám si, jak asi v roce 1942 nebo 1943 spadl nějaký letoun, asi cvičný, přímo u nádraží Běchovice. Letadlo se začalo točit ve vývrtkách a řachlo sebou přímo do budovy hostince, přímo u nádraží. Pilot to pravděpodobně nepřežil, jelikož stroj se rozpadl a jeho trosky byly rozsety po okolí v okolních budovách.“

Co nám říkají historické dokumenty? Podařil se mi objevit záznam o nehodě letounu Fw 56A-1 od cvičné jednotky FFS A/B 4, která se stala dne 12. dubna 1941. Letoun spadl na hostinec v Běchovicích a jeho pilot Uffz. Karl Rogg zahynul. Jako příčina nehody je uvedena nesprávná pilotáž stroje.

Vlevo foto letounu Focke Wulf FW 56A – jednalo se o jednomotorový vzpěrový hornoplošník smíšené konstrukce s pevným podvozkem, používaný v roce 1941 již převážně k výcviku. (foto Bundesarchiv)

Vpravo fotografie cvičného letounu s emblémem Flugzeugführerschule (letecké školy) A/B 4 ze Kbel, do které patřil zmíněný zřícený letoun (znak této jednotky byl velmi výstižný – je na něm trychtýř „na lití vědomostí“ do hlav leteckých žáků).

Jednotka FFS A/B 4 byla dislokována na letišti ve Kbelích, jednalo se o školní útvar, který se zabýval základním pilotním výcvikem. Nešťastnou obětí nehody byl pilotní žák Uffz. Karl Rogg, který pravděpodobně doplatil na svoji nezkušenost, jelikož letoun Fw 56A-1 byl poměrně snadný na pilotáž a řízení. V archivu se podařila rovněž dohledat zmínka o tom, že hostinec, na který letoun dopadl, patřil panu Antonínu Čermákovi a německá správa na něm požadovala vyčíslit způsobenou škodu, pravděpodobně za účelem její náhrady. Více nám archívy nesdělily, takovýchto leteckých nehod se totiž za dobu Protektorátu na našem území staly desítky a německé orgány se nikterak nezabývaly podrobným zpracováním jejich příčin.

Železniční nehoda v lednu 1943

Druhou událostí spojenou s běchovickým nádražím byla ona zmínka o velké železniční nehodě nákladního vlaku, související údajně s akcí odboje. Zde jsem poměrně dlouho tápal. Teprve v nedávné době dva objevené dokumenty umožnily k této události zjistit bližší fakta. Byla dohledána velmi precizně zpracovaná zpráva německé protektorátní policie, obsahující fotografickou dokumentaci a situační nákresy, která nám ale bohužel k vlastní příčině nehody nic nesdělila, jelikož v těchto dokumentech chyběl souhrnný písemný protokol z vyšetřování.

Čtyři fotografie z německé dokumentace k železniční nehodě 3. 1. 1943 u Běchovic. Je z nich vidno, že vlak najel asi ve větší rychlosti na slepou kolej a lokomotiva se následně dostala mimo trať. Jednalo se o vlak složený z jedenácti osobních a nákladních vagonů, ze kterých devět bylo při nehodě různě poškozeno. Vykolejená parní lokomotiva řady 434.2231 již postrádá známé bílé „V“, která se podle pokynu z 20. ledna 1942 z lokomotiv postupně odstraňovalo. Je zajímavé, že po opravě tato lokomotiva přešla v roce 1945 do stavu ČSD, ze kterého byla vyřazena až 11. 9. 1979.

Popis a vznik nehody nám ale osvětlila tzv. „Pamětní kniha železniční stanice Běchovice“. Tyto pamětní knihy jsou vlastně kroniky, které se podle pokynu Ředitelství státních drah vedly v železničních stanicích přibližně do roku 1950, ve kterých pověřený pracovník dráhy (většinou přednosta) zachycoval veškeré důležité události spojené s příslušným nádražím a železničním úsekem, který měl na starost. Spolu s obecními kronikami a záznamy z četnických stanic jsou velmi důležitým zdrojem informací o událostech v daném městě či vesnici. Co se tedy v Pamětní knize k této nehodě píše?

„V noci z 3. 1. na 4. 1. 1943 došlo k vážné železniční nehodě na šesté koleji, kdy nesprávným postavením jízdní cesty (poznámka: chybným nastavením výhybek) z koleje šesté, vjel vlakový stroj na kolej čtvrtou a přes slepou kolej pokračoval až na násep, kde se zvrátil. Devět vozů bylo vážně poškozeno a čtyři zaměstnanci vážně zraněni. Případ vyšetřovala též německá kriminální policie, k žádnému zatčení však nedošlo. Spadlý stroj musel být vydvížen parním jeřáblem.“

Ze zachovalé dokumentace je vidno, že německá kriminální policie měla podezření na sabotáž, ovšem po důkladném prošetření celé události tuto věc odložila jako chybu železničních pracovníků. Nicméně všichni zaměstnanci nádraží Běchovice byli vyslechnuti a k nehodě byla zpracována s německou důkladností velmi podrobná fotografická dokumentace se situačními plány.

Toliko k vyjasnění drobných válečných historických událostí v okolí naší obce. Redakce našeho zpravodaje by uvítala i další vzpomínky pamětníků na podobné drobné události (a to k jakémukoliv historickému období), jelikož – při spojení s archivními dokumenty – pomáhají sestavit mozaiku historie, kterou jinak nenávratně odnese řeka času.

Zpracoval Martin Šíla

Zdroje: vyprávění pana Jaroslava Kopeckého (rok 2019), dohledaný záznam o ztrátě Fw 56 (pan Jiří Šašek – Letecká badatelna), Pamětní kniha železniční stanice Běchovice (<http://www.badatelna.eu>), dokumentace k železniční nehodě u Běchovic (archív městské části Dolní Počernice)

Demolice mostu Božanovská objízdni trasy a úprava linek MHD

Vážení občané Dolních Počernic,

diagnostika mostu X503 Božanovská (nad dálnicí D11) v květnu loňského roku prokázala zhoršující se stav mostu. Z mimořádné mostní prohlídky vyplynulo, že do mostní konstrukce masivně zatéká mostními závěry a v konstrukci degraduje beton a místy je odhalena betonářská výztuž. V mostních římsách degradují prefabrikáty a beton odpadává pod most na dálnici D11. **Proto od 21. 6. 2021 dojde k uzavírci ulice Božanovská a most bude postupně demontován. K jeho úplné demolici dojde ve dnech 24. – 25. 7. 2021, kdy bude uzavřena dálnice D11, a to od sobotní 17. hodiny do neděle do 9 hodin do rána.**

V rámci přípravy na demolici mostu, vlastní demolice a na období do kolaudace nového mostu bude přerušen provoz na komunikaci Božanovská. **Objízdni trasa pro osobní automobily** bude vedena po ulicích Ve Žlíbku a Náchodská. Objízdni trasa pro nákladní automobilovou dopravu (mimo dopravní obsluhu) bude svedena z ulice Ve Žlíbku do Mladých Běchovic a dále po Českokobrodské na Pražský okruh.

Dojde též k úpravám autobusových linek. Linka 221 bude vedena odklonem ulicemi Náchodská, Komárovská, Třebešovská a Ve Žlíbku. Na objízdni trase obslouží zastávky Vojická, Nádraží Horní Počernice, Lukavecká, Komárovská, Třebešovská, Ve Žlíbku a Xaverov. Naopak vynechány budou zastávky Libošovická, Krahulčí, Svěpravice, Xaverovský háj a Ke Xaverovu.

Autobusová linka č. 222 bude zkrácena do trasy Černý Most – Svěpravice, vynechá tedy zastávky Xaverovský háj, Ke Xaverovu, Xaverov, Nad Běchovicemi, Podnikatelská a VÚ Běchovice. V oblasti Svěpravice bude zkrácená linka 222 nahrazovat odkloněnou linku 221, proto bude její provoz rozšířen na celodenní a celotýdenní v intervalu 30 minut. V pracovní dny bude navíc její provoz koordinován s linkou 224 tak, aby spoje mezi Černým Mostem a Svěpravici v obou směrech měly souhrnný interval 15 minut.

Obsluha VÚ Běchovice bude zajištěna závlekem vybraných spojů linky 221 – půjde o všechny spoje v ranní přepravní špičce (cca 5:30-9:00) ve směru z Černého Mostu do Klánovic a o všechny spoje v odpolední přepravní špičce (cca 13:30-19:30) ve směru opačném.

Zcela bez obsluhy zůstanou zastávky Ke Xaverovu a Xaverovský háj. Cestujícím z těchto zastávek doporučujeme využití nedaleké zastávky Xaverov.

Dosud není známo, kdy TSK začne s výstavbou mostu nového, ale investor již disponuje pravomocným územním rozhodnutím a požádal o vydání stavebního povolení. Pokud nevzniknou problémy, je dle sdělení Ing. Aleny Kašparové, vedoucí oddělení mostních staveb TSK, a.s., reálný předpoklad, že nový most by se mohl začít budovat na jaře příštího roku.

Vzhledem k souběhu několika stavebních akcí – demolici mostu Božanovská, výstavbě mostu na D0 510 nad Chlumeckou, rekonstrukci mostu Ve Žlíbku (potrvá do 31. 7. 2021), snížené zatížitelnosti mostu Bystrá a optimalizaci trati – bude dopravní situace v Horních Počernicích až do konce letošního roku velmi komplikovaná. Děkujeme občanům za trpělivost.

ÚMČ Praha 20

MUDr. Hana Nováková

Svatoňovická 587, Praha – Dolní Počernice

tel: 237 837 270

email: novakovadr@seznam.cz

DOVOLENÁ:

26. 7. – 6. 8.

13. 9. – 17. 9.

NOC KOSTELŮ

Stejně jako v minulých letech se i letos naše farnost zapojila do celorepublikové akce Noc kostelů, která se konala dne 28. 5. 2021. Hlavním tématem večera v našem kostele Nanebevzetí Panny Marie bylo umění – v době pandemie politiky opomíjené, avšak pro člověka a celou společnost tolik potřebné a povznášející...

Na začátku programu promluvil náš pan farář Libor Ovečka na téma „Umění jako most mezi pozemským a nadpozemským“. Následně se zabýval také otázkou „Jak vlastně vypadá anděl?“, což bylo zároveň i tématem výtvarné soutěže pro děti vy-

hlášené Redakční radou Dolnopočernického zpravodaje, jejíž výsledky můžeme stále zhlédnout v prostranství před kostelem.

Programem noci provázela Draha Kráčmarová, která s kytaristou Františkem Kroščenem zajistila i hudební složku akce s řadou písniček od Zuzany Navarové. Výběr to nebyl nahodilý – písně Zuzany Navarové jsou vedle nádherných melodií ceněny i pro nápadité texty. Svě zastoupení tak v průběhu programu mělo také umění literární.

Po krátkém pozdravu pana starosty byly předány ceny vítězům dětské výtvarné soutěže členy redakční rady našeho zpravodaje. Výherci se mohli těšit ze zasluženého potlesku, kterým je odměnili všichni přítomní.

Následovala vernisáž výstavy děl místních výtvarníků. Dolnopočerničtí výtvarní umělci Olga Stárková, Jan Paul a Josef Borecký představili a okomentovali svá díla. Svým dílem přispěla i „přespolní“ výtvarnice Zdeňka Hošková.

Celý večer byl završen varhanní improvizací. Jeden z nejvýznamnějších současných českých skladatelů Michal Rataj při ní hru na varhany kombinoval se hrou na unikátní hudební nástroj – skleněné zvony.

Vedle zážitku duchovního a kulturního bylo pořadateli pamatováno i na občerstvení, které před kostelem přichystaly Mirea Ryšková, Mirka Šílová, Hana Valentová, Olga Stárková a Michaela Regálová.

Při odchodu si návštěvníci akce mohli odnést perníček ve tvaru kostela od Haničky Jirsákové a také čtyřlístky pro štěstí, které pro tento večer samy natrhaly a připravily děti Žofie a František.

Letošní Noc kostelů už je za námi. Věříme, že po dlouhé době izolace přispěla k potěše duše a budeme se těšit na příští rok.

Zvláštní poděkování za obětavou přípravu líbezné akce patří našemu kostelníku Františku Jakubcovi a autorce konceptu celé noci a hlavní organizátorce Drahoslavě Kráčmarové.

Za farnost Dolní Počernice **Josef Nožička**

Varhany

Nejkrásnější borcení, jaké znám. Vlny a nekonečné nárazy, průniky plné chvění, strmé bouřkové plochy, co do sebe zapadávají, těsně se míjejí, vyráží a rozbíjí se, stěny zvuků padající na další a další stěny, které taky padají; ale zároveň i pohyb vzhůru, všechno se zároveň žene vzhůru a pádem prorůstá. Člověk se v tom ztratí. Alespoň na okamžik se v té smrti, nejkrásnější smrti, jakou znám, skrz naskrz ztratí. Vzduch kolem se láme, láme se i uvnitř, skládá se do pater a sám se drtí. Jako by se z průzračného nic stavělo město, jako by se rozrůstalo a bortilo v té samé chvíli. A člověk není posluchač – on je v tom, o překot jím prorůstají stavby zvuků, všechno se to na něj řítí a on se řítí všemu nazpátek, víří někde uvnitř vln, nárazů a průniků, on je to neprolomitelné chvění blízko, tak strašně blízko vlastnímu tělu.

Standa Dvořák ml.

Těmito slovy vyjádřil své dojmy z varhanní improvizace Michala Rataje je-den z návštěvníků našeho kostela.

Foto: Josef Nožička a Tomáš Jirsák Havran

Zprávy z fary

Konečně nastal čas oddychu, kdy se dá začít zas trochu normálně žít. Začíná se tak obnovovat i farní společenský život, tedy setkávání na faře. Doba nucené izolace od společného setkávání však nebyla promarněna a byla využita k revitalizaci farních prostor.

Vloni na jaře se na faře šily a distribuovaly roušky, na čemž se podílely především Marcela Krňávková a Draha Kráčmarová. Poté v letních měsících následovala příprava fary na nový program pro veřejnost, což obnášelo úpravu vnitřních prostor v přízemí fary, tak aby splňovaly všechny hygienické nároky a odpovídaly současným nárokům na důstojné setkávání. Kvůli pokračující pandemii se zatím tento program nemohl plně realizovat. Přesto jsou farní prostory zejména díky Marcela Krňávkové, Draze Kráčmarové a Pavle Říhové, které si vzaly na starost ideovou koncepci a organizaci oprav a revitalizaci zařízení, a mnoha dalším dobrovolným pracovníkům z řad farníků i nefarníků dnes připraveny na setkávání lidí a rozvíjení různých aktivit.

Pokud to situace dovoluje, začíná opět startovat farní kafe, tedy setkávání lidí po nedělních bohoslužbách, jež jsou v 8,30 a v 10 hod., a to jak v obnovených prostorách (zejména herna pro děti doznala radikální proměny z hlediska vybavení), tak venku. Na farní kafe jsou všichni zváni, prostory lze po dohodě s administrátorem farnosti využívat i k menším akcím a oslavám.

Přijďte a uvidíte! Tak zval Ježíš své učedníky (Jan 1,39). Tak jsou i dnes zváni všichni, kdo mají zájem se podívat, jak fara prokoukla, setkat se s lidmi, popovídat si, dát si kávu a něco k ní. „Ti učedníci šli, viděli, kde Ježíš bydlí, a zůstali ten den u něho.“ Stačí zůstat třeba jen chvíli.

Mireia Ryšková

Vyhlášení vítězů výtvarné soutěže na Noci kostelů a výstava Andělů v představách počernických dětí

Dne 28. 5. 2021 při příležitosti Noci kostelů proběhlo dlouho očekávané slavnostní vyhlášení vítězů výtvarné soutěže Vánoce s andělem. Vyhlášení se za redakční radu ujal její předseda MUDr. Pavel Boček, ak. malíř Roman Franta (předseda odborné komise soutěže) a Dr. Draha Kráčmarová (iniciátorka a hlavní koordinátorka soutěže). Rádi na tomto místě ještě jednou připomínáme jména všech oceněných:

kategorie předškoláci:

1. místo Pavel Kubie, 2. místo Jan Tichý, 3. místo Ema Lázníčková

kategorie žáci 1. a 2. tříd:

1. místo Julie Honzíková, 2. místo Zita Pejchová, 3. místo Milena Schindlerová

kategorie žáci od 3. tříd:

1. místo Ilias Václav Jirsák, 2. místo Lucie Vondřichová, 3. místo Elen Lisa

Vedle diplomu s autorským obrazem anděla od Romana Franty si děti odnesly také ceny v podobě výtvarných potřeb. Těm výhercům, které se slavnostního předání nemohli zúčastnit, budou po domluvě dodatečně také předány.

Od začátku května do konce června byla v prostranství před kostelem na bannerech k vidění výstava děl všech účastníků výtvarné soutěže. Vznikla tak podařená expozice, která oživila a zkrášlila venkovní prostor a těšila zraky všech kolemjdoucích.

Rádi bychom za celou Redakční radu DPZ poděkovali všem zúčastněným dětem, jejich rodičům i učitelům. Jako vzpomínka na celou soutěž zůstanou i po skončení venkovní výstavy webové stránky soutěže (www.vanoces-andelem.webnode.cz). Děkujeme také panu faráři Liboru Ovečkovi, který umožnil instalaci bannerů na plot kostela a zařazení vyhlášení vítězů do programu letošní Noci kostelů.

Za tým soutěže Draha Kráčmarová

Slovo na prázdniny

Užíváme slova prázdniny, i když mnozí z nás už dávno žádné prázdniny nemají, protože nechodí do školy. Mají jenom dovolenou a možná ani tu ne, pokud jsou už v důchodu. Ale přesto víme přesně, kdy prázdniny jsou a co znamenají. Mnozí z nás vědí z doby svého dětství, že to byl krásný svobodný čas a že byl skoro nekonečně dlouhý. Aspoň na jejich začátku byl jejich konec v nedohlednu.

Kdo ví, kam všude nás letošní prázdniny zavedou!

Naše země se teprve postupně probouzí z těžkého klidu covidové karantény. Nebyl to klid, ve kterém člověk může prostě spčinout. Tak trochu zaváněl smrtí. Teď se můžeme pomalu nadechnout, ale jde nám to opravdu jen pomalu. Kdo ví, zda budeme schopni dýchat tak svobodně jako před pandemií. Někteří možná už ne, někteří mezitím zemřeli.

Mnozí se ale vydají na pouť letošních prázdnin s novou či obnovenou nadějí a s novou či obnovenou vyhlídkou do budoucnosti. Po dlouhé době všeobecného útlumu se všichni potřebujeme zbavit

starostí, vyjít ven z bytu či domu a vidět krásu léta, nadechnout se čerstvého vzduchu, dát se hřát sluncem, potřebujeme komunikovat s lidmi, které jsme dlouho neviděli. Život pokračuje a je namístě užívat si i jeho krásné stránky: cestovat, radovat se, prožívat společenství, obnovit síly. Vše těžké možná ještě není úplně za námi, ale léto a prázdniny nabízejí radostnější pohled do budoucnosti.

Možná k nové vyhlídce do budoucnosti bude patřit i vyhlídka na pouť v kostele v Dolních Počernicích, která se bude konat v neděli 15. 8. 2021. Všichni jsou na ni zváni, tedy na bohoslužbu v 9 hodin i na pohoštění po ní na loučce za kostelem. Snad už nám to nikdo nezakáže a ani počasí nezhatí.

Prázdniny také znamenají prázdninový bohoslužebný pořádek. Po dva měsíce bude o nedělích jen jedna mše sv., a to v 9.00. Teprve od 5. září budou opět bohoslužby v 8.30 a v 10.00 hod.

Libor Ovečka

ROKYTKA naživo – konečně zase spolu!

Období online zkoušek se zdálo být téměř nekonečné, ale nakonec jsme se dočkali a závěr školního roku jsme si krásně užili zase společně!

Již začátek května, kdy přišlo první rozvolnění, nám přinesl skvělou příležitost využít možnosti individuálního zpívání k tomu, abychom dokončili s vybranými sborovými dětmi nahrávky s ptáčími písničkami pro venkovní rodinnou hru „VÝLET DO PTAČÍ ŘÍŠE S JARUŠKOU“. Vše se podařilo stihnout akorát do otevření této interaktivní stezky vedoucí z Dolních do Horních Počernic a všechna stanoviště mohla být doplněna o hudební prvek. Díky technickým možnostem jsme rozezpívali 7 ptáčků, jejichž věrné modely měli účastníci hry možnost na cestě potkat. O každém ptáčkovi se tak

děti dozvěděly mnoho zajímavých informací, viděly, jak vypadá, slyšely jeho hlas a mohly se o něm naučit i pěknou písničku. Máme radost z velké účasti i mnoha pochvalných reakcí, za které moc děkujeme. Třešničkou na dortu pro nás byl zájem České televize, která o hře natočila reportáž pro Zprávičky na Děčku. Spolupráce s tvůrkyněmi hry pro nás byla opravdu potěšením.

A pak přišla ta nejlepší zpráva, že s dětmi můžeme zase normálně naživo zkoušet. Červen jsme tedy prozpívali s obrovskou radostí. Většina zkoušek proběhla venku na čerstvém vzduchu v zahradě Dětského domova. Tímto velmi děkujeme za tuto možnost. Pro rodiče jsme také připravili malé vystoupení všech oddělení Rokytky v rámci tradičního setkání na ukončení sezóny na farní zahradě. Společně jsme opekli buřty a zazpívali si s kytarou u ohně. Bylo to moc hezké zakončení náročného školního roku.

Se staršími dětmi vyrážíme v létě na sborový tábor do Letařovic, s ostatními se těšíme na setkání v září. Děkujeme městské části za finanční příspěvek na tábor. Hned po zahájení nového školního roku budou probíhat ukázkové hodiny našich sborových zkoušek. Pokud máte zájem, přijďte se podívat v pondělí nebo ve středu odpoledne do átria ZŠ nebo Veselého čertíka. Děti si s námi budou moci rovnou zazpívat. Veškeré potřebné informace o sboru, ukázky naší práce i aktuální online přihlášku, naleznete na webových stránkách www.sbor-rokytka.cz.

Všem Vám přejeme krásné a zdravé léto!

Andrea Čančarová Houfková,
sbormistryně Rokytky

Rybičky na hřbitově

Díky daru firmy PETR CAR a.s. jsme mohli pořídit nové rybičky do jezírka na místním hřbitově. Ty původní totiž nejspíš z větší části zdecimovala volavka, která byla v podzimních měsících u jezírka spatřena a těch pár osiřelých, co se před ní dokázaly schovat, bohužel na jaře uhynulo. Zůstala tam jedna jediná, která se doufám s těmi nově vypuštěnými brzy skamarádí a pohled na ně bude zpříjemňovat návštěvu tohoto pietního místa...

správa hřbitova

JAN HERNYCH

Bývalý profesionální tenista, daviscupový hráč, tenisový trenér a kouč

https://cs.wikipedia.org/wiki/Jan_Hernych

Nemohu se Tě, Honzo, nezeptat, jakou shodou okolností si se s rodinou ocitl právě v Dolních Počernicích?

Dolní Počernice jsem vybral já, často jsem přes Počerky jezdil na kole. Moc se mi tu líbilo, a tak jsme tu s manželkou koupili rodinný domek. Od listopadu bydlíme a zatím jsme moc spokojení.

Můžeme se na Tebe také těšit na kurtech zdejšího tenisového oddílu?

Určitě. Celá rodina jsme již členy Sokola a na tenis často chodíme. Nejvíce asi syn Tomášek, který na kurtech doslova vyrůstá. My jsme s Tondou Zoubkem podali přestup a já jsem od začátku roku místním závodním hráčem. V sobotu 5. 6. jsem hrál první mistrák.

Vím, že jsi v mládí hrával i hokej, což je u kluků celkem obvyklá kombinace, sám jsem hrál hokej do svých 15-ti let společně s tenisem. Kdo Tebe přivedl k tenisu a v kolika letech?

Mamka mě v 9-ti letech vzala na kurty TJ Bohemians a tam jsem zůstal až do 17-ti let. Pak už jsem se přesunul do I.ČLTK na Štvanici, kde jsem prožil svá profesionální léta a působím tam jako trenér dodnes. Hokej jsem hrál úplně odmalička až do 16-ti let. V mladším dorostu už jsem si musel vybrat, jestli hokej nebo tenis a tam rozhodl táta pro tenis.

Na jaký turnaj z velké čtyřky grandslamů máš trvalé vzpomínky, kde se Ti hrálo nejlépe a které prostředí areálu Tě nejvíce oslovilo a vyhovovalo?

Mně se nejvíce líbí Australian Open. Nejpohodovější GS v centru krásného města. Hrál jsem tam i své nejdelší zápasy s dobrým i špatným koncem.

Tvoji několikaletou, tenisovou svěřenkyní byla mladá, talentovaná Markéta Vondroušová, která v roce 2019, ve svých dvaceti letech, hrála finále French Open na Roland Garros v Paříži. Jaký je emocionální rozdíl jezdit po velkých turnajích jako hráč a nyní jako trenér, kouč?

Maky dosáhla veliké úspěchy a dostala se na velkých turnajích mnohem dál, než se kdy podařilo mně. Proto i tlak okolí byl na všechny větší a s tím souvisí i ty emoce. Myslím ale, že prožívat zápasy jako trenér je daleko horší než být na kurtě.

Jsi vytížený trénováním a cestováním po světě s Tvými tenisovými svěřenci. Máš kromě toho ještě nějaké záliby, koníčky nebo na co by sis chtěl udělat čas?

Jsem sportovec tělem i duší, takže jakýkoliv sport. Nejvíce teď asi kolo nebo lehké výběhy. Moc rád chodím na houby nebo si přečtu nějakou knížku. Času mám opravdu málo a ten se snažím věnovat hlavně rodině.

Je něco, co by si chtěl vzkázat mladým, začínajícím tenistům?

Ti, co to myslí opravdu vážně, by se tenisem měli bavit, ale zároveň to musí být jejich životní styl a musí tomu obětovat opravdu hodně. Neměli by ale s nějakým profi tréninkem začínat moc brzo a jako děti by si měly hrát a přirozeně se rozvíjet.

V Dolních Počernicích a okolí se přemnožili divočáci. Máš raději kančí na šípkové nebo se zelím? Nebo je Tvůj jídelníček stále nastaven na vyváženou a zdravou výživu pro sportovce?

Mám rád filmy Jiřího Menzela a dal bych si obojí. Ne abych neurazil, ale mám na oboje chuť. V jídle už se vůbec neomezují, ale myslím, že díky manželce jíme jako rodina docela zdravě.

Jak se Ti tady v Dolních Počernicích žije, splňuje volba této lokality Tvé očekávání?

Moc se nám tady líbí. Počernice jsou krásné zelené místo pro rodinný život. Opravdu se tady za ty roky, co sem jezdím, udělal velký kus práce. Máme dobré sousedy a díky

sportu a dětem tu potkáváme fajn lidi.

Děkuji za rozhovor a pokud v zimě zamrzne rybník, můžeme oprášit hokejky...

S Janem Hernychem rozmlouval **Roman Franta**

Dětský den 2021 a Evropský Týden Udržitelného Rozvoje

Děti, které malují, hrají si, sportují, dozívají se nové věci, děti, které zaujatě sledují divadýlko, tančí, zpívají – děti, které se smějí a radují se. To je to, co jsme si přáli od Dětského dne.

Ale připravit akci, když nevíte, v jaké formě bude, kolik lidí asi přijde, je hodně náročné, ale už jsme si pomalu zvykli. U nás v Oáze to měsíc před Dětským dnem bylo jak v Papinově hrnci. Hromada nápadů, mnoho skvělých myšlenek. Čím se blížil den D, tak se napětí, jak to bude, zvyšovalo. Nakonec se ale situace začala rozvolňovat.

Tak konečně. Už budeme moci udělat akci naplno. Sice platí časová omezení, ale i hygienická stanice Prahy nám dala dobrozdání bez připomínek. Před akcí jsme všechny naše organizátory otestovali a honem na to.

Rozhodli jsme se Dětský den pojmout zároveň jako festival volnočasových aktivit. Oslovili jsme naše spřátelené kolegy a počernické spolky, které se aktivitami pro děti zabývají a působí v Dolních Počernicích. Postupně se nám přihlásil: Dětský domov, Dětský klub Veselý čertík, Lesní klub Hájenka, tenisová škola Martina Šmolky, ateliér Kouzelná zahrada, POČIN, fotbalový a atletický oddíl Sokola Dolní Počernice. Pro absolutní vyčerpání se omluvily naše základní a mateřské školy. Všichni kolegové si připravili stanoviště, kde prezentovali svoji činnost, jak pracují s dětmi.

Naše MČ se oslavou Dne dětí zapojila i do **ETUR**. Ten je sice už druhým rokem organizátory naplánován na září, ale my rádi využijeme tuto jarní akci hojně navštěvovanou dětmi i dospělými. Krásná stanoviště pro nás opět připravila společnost **EKO-KOM**, která děti učila správně třídit odpad a **Český Svaz Včelařů s místním včelařem Petrem Bačákem**, který vysvětloval, co všechno včely umí.

Ostatní stanoviště zajistila Oáza: Na vědomostní věži děti hledaly zvířátka, která žijí v parku. V infocentru děti hrály interaktivní vědomostní hru Kahoot o Dolních Počernicích. V muzeu měly děti najít předměty, které doma už asi nenajdou. To byla poslední zastávka. Na kartičce bylo 14 razítek, odměnou jim bylo něco na zub. Za ceny děkujeme sponzorům – firmě Coca Cola a Prim a prodejně Billa.

V rámci Dětského dne proběhly také doplňkové akce. V pravé poledne jsme slavnostně odhalili sochu Milana Kuzici „Rodina-Natan“, kterou najdete ve francouzské části parku. Ve 14 hodin jsme předali ceny za Interaktivní hru PoPolez Po Počernicích. Ve 14.15 zahrálo Divadélko Romaneto pohádku „Jak kočička s pejskem šli na dětský den“.

Děkuji všem pomocníkům, všem zúčastněným spolkům a počasi za krásný den plný úsměvů a smíchů.

Tomáš Král

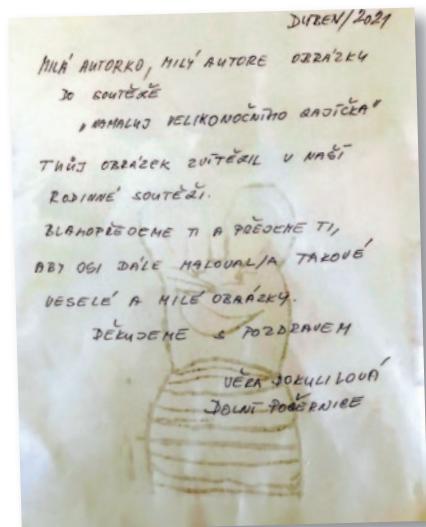
Foto: Rudolf Herák

PoPolez Po Počernicích 2

O pokračování interaktivní hry byl opět velký zájem. Celou trasu prošlo a formulář s výsledky nám zaslalo 100 soutěžících. Vylosovali jsme pět účastníků, kteří odpověděli správně na všechny otázky a měli štěstí. Dostali krásné knihy od sponzora naší hry - nakladatelství Kazda. Další ceny daroval vítězům starosta Zbyněk Richter. Ceny jsme vítězům předali v rámci Dětského dne.

Ceny obdrželi: Michaela Šofrová, rodina Kutheilova, Veronika Vrkočová, rodina Bendova, Pavel Azarim.

Tomáš Král

Laskavost plodí laskavost

Musím se s Vámi podělit o nádherný zážitek. Je krásné, že si lidé všímají hezkých věcí.

V rámci naší výtvarné soutěže „Velikonoční zajíček“ vytvořila rodina Dokulilova vlastní rodinnou soutěž. Vybrala obrázek, který nebyl porotou oceněn. Protože jim obrázek jedné dívky udělal radost, udělali oni radost zase jí a poslali jí krásný dárek s poděkováním. Moc děkujeme a vážíme si takové laskavosti.

Tomáš Král

NOVÉ TESTOVACÍ MÍSTO NA COVID-19 V DOLNÍCH POČERNICÍCH

KDE: ul. Národních hrdinů 3 - Lázně U Hastrmana

KDY: pondělí, středa, pátek 11 - 18 hod.

CO JE TŘEBA: průkaz totožnosti a kartička pojištění

Děkujeme firmě Vodoměry.cz a PDDP.

Nový informační a rezervační systém pro OÁZU

CGI

Jak to tak často bývá, když má něco do sebe zapadnout, je zapotřebí velká shoda okolností. A přesně takto tomu bylo u vzniku nového rezervačního systému. Byl to leden tohoto roku, kdy při náhodném setkání zaměstnance společnosti CGI a zástupce

OÁZY padla řeč na potřebu nového rezervačního systému. Argumentů, proč je zapotřebí, bylo hodně, zvýšené využití hřišť v ulici Svatoňovická a potřeba řídit rezervace včetně řešení nevyužitých rezervací, konsolidace služeb OÁZY pod jeden komplexní systém, ale i budoucí rozvoj v oblasti komunitního centra. V tomto období se v CGI zrovna vypisoval CSR program (jedná se o společenskou odpovědnost firem) za účelem podpory neziskových či příspěvkových organizací. Zároveň v tom období CGI pracovala intenzivně na svém produktu, novém navigačním a znalostním systému, nyní implementovaném primárně v nemocnicích. Tyto 3 zdánlivě rozdílné

momenty do sebe krásně zapadly a CGI se rozhodla v rámci CSR programu současný navigační a znalostní systém upravit tak, aby splňoval požadavky OÁZY, plnil funkci informačního a rezervačního systému. Protože k finálnímu schválení došlo v polovině dubna, k zahájení prací v květnu, tak ke spuštění dojde od 1. 7. 2021.

Co nový systém přinese:

- konsolidaci rezervací do jednoho systému (sportovní aktivity, svatby, v budoucnu i akce komunitního centra „Jako doma“),
- atraktivní vzhled na počítači i telefonu,
- řízení rezervací sportovního hřiště (budou nastavena pravidla pro rezervace včetně limitu počtu rezervací za období, kontroly využití rezervace, platby za rezervaci jako příspěvek na údržbu).

Jan Daněček

Komunitní centrum „Jako doma“ – dotace na provoz

Pracovní tým Oázy, ÚMČ a Education In Motion podal žádost na **47. výzvu KC JAKO DOMA – neinvestiční**. Výzva byla na podporu sociálních služeb, komunitního života a sociálního bydlení. Naše žádost byla vybrána k financování.

Skvělá zpráva pro naše seniory. V rámci tohoto projektu jsme vytvořili koncepci aktivit, které budou probíhat v KC. Výběr jednotlivých aktivit vycházel z dotazníku, který senioři vyplnili v zimě 2019.

V přízemí rekonstruovaného objektu se právě dokončuje počítačová pracovna. Vedle se buduje keramická dílna s pecí. Pomocí výtahu se můžeme bez obav dostat do prvního patra. V podkroví je krásná velká místnost, kde bude moci probíhat cvičení, poslech hudby nebo být organizovány přednášky. Dále je zde relaxační koutek a útulná kuchyně, kde bude možné předávání zkušeností při společném pečení a vaření.

V rámci KC plánujeme pravidelné i nepravidelné aktivity. KC bude úzce spolupracovat na organizaci tradičních akcí jako je Masopust, Velikonoční výstava, Svátek sousedů nebo Seniorský den v úzké spolupráci s p.o. Oáza.

KC „Jako doma“ je primárně budováno pro seniory, ale již dnes víme, že zde najdou své zázemí pro svoje kroužky i děti.

Tomáš Král

Situační plány se zakreslením jednotlivých prostor v budoucím komunitním centru Jako doma v č.p. 366 jsou k nahlédnutí dolnopočernic-kém informačním centru.

MČ Praha - Dolní Počernice se umístila na krásném 6. místě v soutěži Obec přivítává k seniorům, v kategorii do 3 000 obyvatel. Soutěž pořádá Ministerstvo práce a sociálních věcí.

BĚHÁNÍ jako oslava pohybu

Sluníčko, krásný den, vyznačené tratě v zámeckém parku v délce 500 a 250 metrů, děti různého věku, jejich rodiče či prarodiče, zpotená trička, úsměvy a skvělé výkony.

Tři skupiny malých atletů jsou připraveny na startu i se svými rodiči či prarodiči. Ke startu, připravit, teď! V úterý se rozbíhají dvě skupiny těch nejmenších, ve středu ti starší. Celkem 48 dětí a 15 dospělých.

Dělám si trochu starost, vytrvalostní běh není zrovna oblíbená disciplína malých dětí. „Moje“ děti ale běhají rády a chtějí vědět, kolik toho zvládnou. Nemusí běžet nepřetržitě. Dají třeba jedno nebo pár koleček, pak se rychle občerství a běží dál.

Akci uspořádal Český atletický svaz jako oslavu toho, že můžeme opět sportovat, protože ve středu 2.6. se v České republice pomyslně otevřely brány atletických stadionů všem příznivcům atletiky.

Moje děti to oslavily skutečně z gruntu. Celkem uběhly 94,6 kilometrů! Děti i jejich rodiče z toho měli velkou radost. Bavilo je to. Vůbec jsem se nemusel obávat, jak „to dají“. Byli skvělí. Všichni – děti i rodiče. A vlastně i prarodiče. Jedna babička běžela v oblečení, ve kterém přišla, a s radostí se přidala ke svému vnoučkovi, kterému tím ukázala, že pohyb je možný a potřebný v každém věku.

Mockrát všem děkuji. Byl to skvělý zážitek.

Tomáš Král, trenér atletiky

Program akcí pořádaných p.o. OÁZA Dolní Počernice

23. 7.	Den seniorů	zábavný den	14:00	areál dětského domova
1. 8.	Přes prsty	letní kino	21:20	zámecký park Štěpnice
29. 8.	Michal Prokop Trio	koncert	19:00	hotel Svornost
31. 8.	skupina Bárka	koncert pro milující	19:00	zámecký park Gloriet
11. 9.	Babí léto	hudební festival	14:00	zámecký park
25. 9.	Bitva o Dolní Počernice	rekonstrukce bitvy		areál bývalé Osevy ul. K Zámku
12. 10.	Karel Plíhal	koncert	19:00	hotel Svornost

Netradiční školní rok 2020/2021

Skončil školní rok, který byl pro naše žáky, jejich rodiče i učitele více než netradiční. Bohužel ho téměř celý provázely, tak jako druhé pololetí loňského školního roku, skutečnosti spojené s pandemií. V září se zdálo, že máme nejhorší za sebou, všichni se těšili zpátky do lavic, na své kamarády, učitele a na návrat k prezenční výuce. Již v průběhu října se však ke slovu dostala opět distanční forma vzdělávání, která nás více méně provázela až do května. Týdnů, ve kterých se naši žáci učili ve svých třídách, a ne u počítačů ze svých pokojíčků, bylo pro většinu tříd velice málo. K prezenční výuce se všechny ročníky snad definitivně vrátili až v polovině května. Návrat do školy provázelo pravidelné testování, které za těch pár týdnů již všichni považovali za nutnou rutinu a jsme všichni moc rádi, že se díky němu mohla postupně prezenční výuka plně obnovit. Naším cílem na konci tohoto školního roku bylo hlavně upevňování a opakování nejdůležitějšího učiva, stejně tak jako posílení vztahů v dětských kolektivech, protože

i na tomto se bohužel distanční výuka negativně odráží. Během června proto vyrazily naše třídy na pobyty v přírodě či různé výlety, které přinesly žákům nejen poznání, ale i společné zážitky, kterých bylo letos pomálu. Poslední měsíc ve škole si snad patřičně a zaslouženě užili i naši deváťáci, kteří se letos s naší školou loučí. Naopak v září přivítáme dvě třídy budoucích prvňáčků a pevně věříme, že celý příští školní rok bude výuka všech našich žáků probíhat ve škole, kam patří.

Na závěr bychom chtěli všem našim žákům, jejich rodičům i našim učitelům velice poděkovat za spolupráci a nasazení, se kterým se s dalším netradičním školním rokem zvládli vyrovnat. Velmi si ceníme toho, že ačkoliv to bylo pro všechny velmi náročné, všichni se snažili s tím statečně vypořádat a překonávat překážky, které distanční výuka i její rotační formy přinesly a přejeme všem krásné a zasloužené prázdniny.

Vedení ŽŠ

Závody šneků v družině

Tak jako každým rokem, i letos se v družině konaly závody šneků, kterých se zúčastnili šneci různých velikostí a barev. Jejich trenéři, žáci druhé třídy je vycvičili tak, aby pomocí různých dobrot dokázali překonat cílovou čáru. Vítězem se stal šnek Maki s trenérkou Innou Ontkovou, který suverénně vyhrál všechny rozběhy. Na druhém a třetím místě se umístil šnek Bow pod vedením trenérek Nelly Samcové a Žofky Kráčmarové. I ostatní šneci se velmi snažili, aby dosáhli co nejlepších výsledků. Závody se vydařily a všichni jsme si je moc užili.

Martina Zdychová, vedoucí ŠD

Pasování na čtenáře v 1.B

Mám radost, že mohu na konci složitého školního roku 2020/2021 potvrdit přijetí skupiny 22 prvňáčků z 1.B mezi čtenáře. Stalo se tak slavnostně na Den dětí 1. 6. 2021, kdy svou dovednost čtení děti musely nejprve dokázat... Po podepsání „Čtenářského slibu“ děti dostaly první knihu „Kouzelná třída“ autorky Zuzany Pospíšilové, záložku do knihy a každý byl obdarován plackou „Už jsem čtenář“. Nyní děti povedeme společně s jejich rodiči k pravidelné četbě knih, protože jen tak mohou svůj čtený projev dále zdokonalovat a nejen to...

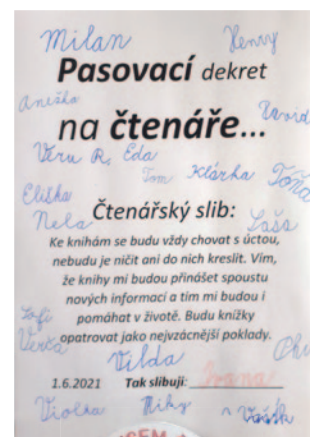
Čtení má velký význam i pro psychický rozvoj, obohacuje slovní zásobu a celkovou jazykovou dovednost, rozvíjí fantazii, kreativitu, vede k logickému myšlení, k vyjadřování, zlepšuje soustředění, pracuje se zklidněním, snižuje stres, zlepšuje psaní, trénuje paměť... a v neposlední řadě je zábavou zadarmo.

Ivana Hájková, tř. uč. 1.B

„Společnost knih lze volit lépe, než společnost lidskou. Tím spíše si mezi knihami vybírej přátele pro celý život.“

Seneca

Sportovní odpoledne ve školní družině

Na oslavu Dětského dne jsme 1. června uspořádali v družině sportovní odpoledne spojené s hledáním pokladu. S přípravou stanovišť i aktivní asistencí pomáhaly v rámci své praxe i studentky Eliška a Kačka.

Děti obdržely kartu úkolů, a poté je na deseti stanovištích čekaly různé sportovní či dovednostní aktivity. Po splnění všech disciplín si každý účastník vyzvedl ještě početní doplňovačku. Teprve úspěšný počtář dostal šifrovací klíč pro vyluštění tajenky, která prozrazovala místo, kde je ukrytý poklad. Aby nedošlo k předčasnému prozrazení místa, tak si každý úspěšný luštitel zatím převzal diamant a čekalo se, až dokončí všichni. Konečně tedy mohl nastat ten vytoužený úprk pod lípu, kde děti vyměnili své diamanty za sladkou odměnu. Akce se zdařila a již v průběhu bylo zřejmé, že si to děti užívají. Účel byl tedy určitě splněn.

Renáta Koczková, ŠD

Dětský den v MŠ DUHA

1. 6. je náš den, Den dětí, svátek všech kluků a holek na celé světě. Víme, že nám vždy paní učitelky připraví překvapení. A nebylo jen jedno. Ráno začalo jako obvykle, trochu hraní, trochu cvičení a svačina. A potom začalo kouzelné dopoledne. Nejprve začalo úžasné divadlo s názvem „Barevná pohádka“ - hádaly jsme strašidla a moc jsme se nasmály. Všechny třídy seděly jako pěny a sledovaly dění na jevišti.

Na řadu po divadle přišlo hledání zlatého pokladu, to teda byla zábava. Třída Sluníček měla schovaný zlatý poklad ve třídě, třída Včelek a Broučků svůj zlatý poklad hledala v trávě po celé zahradě. Třída Hvězdiček měla vytyčenou trasu a hledala stopy, až našla poklad plný mincí. Motýlci a Kvítka překonali všechny překážky a jejich hromada mincí byla za chvíli nalezena. Každý si potom odnesl domů spravedlivý díl pokladu.

Ale poklad nebyl všechno, přišly na řadu soutěže. Házel se na cíl, shazovaly se plechovky, lovily se ryby, skákal se panák, přeskakovaly se překážky, házelo se na dálku, skákalo se v pytli. A zase byly odměny, třeba za počet razítek na ruce, nebo za odvahu.

Týden před dětským dnem se nás paní kuchařka ptala, které je naše „nej“ jídlo. Rozdávalo se mezi rajskou omáčkou a rajskou polévkou. Vyhrála rajská omáčka. Takže dobrota. V bříšku nám ovšem zbylo místo na zmrzlinu. A tak, velkým pohárem zmrzliny jsme zakončily sváteční den.

Děti z MŠ DUHA přejí všem dětem krásné prázdniny.

Hana Marková, uč. třída VČELEK

JESLE ORANGERY

Květen se u medvídků nesl v duchu oslav, a to hned z několika důvodů. Tím hlavním je především znovuotevření, už jsme se všichni na medvídky těšili (a i medvídci na nás), bez nich bylo ve třídě pusto, prázdno a až nepříjemné ticho a už jsme hořeli nedočkavostí, abychom mohli vyzkoušet všechny věci, co jsme si v nucené pauze pro medvídky nachystali a taky už nebylo ani co cítit a desinfikovat. Tudíž byl opravdu nejvyšší čas.

A co dalšího, že jsme slavili? Samozřejmě Den matek (den tatínek je ještě velké tájo, ale samozřejmě na ně taky myslíme ;)). Pro maminky jsme si připravili nádhernou záložku, když už se teď všechno pomaloučku uklidňuje, snad si najdou i chvíli na svou oblíbenou či novou knihu, tak aby věděly, kde skončily. „Květočerven“ je vůbec takový rodinný, takže po maminkách jsme na řadu přišly my, děti, a slavily jsme pořádně, jak se sluší a patří, takže velikánský bublifuk byl bájo a dokonce jsme dostaly pár nových hraček, modelínu, bagry, auta. Aby náš výčet oslav byl kompletní, slavili jsme ještě několik narozenin medvídků a naší milé Blány.

Počasí bylo stále aprílové, i když duben skončil, ale nám to vůbec nevadilo, protože každý správný měďa rád skáče do kaluží... Vítr byl sice občas už trochu protivný, ale aspoň nám přivál sluníčko a vábil nás na léto, a to je bezva, protože nandat si jen čepici a hupsnout do sandálků znamená více času venku, a to je bezva. Už se těšíme, co nám vítr přivane za další dobrodružství příště.

Nikola Chmelová

MATEŘSKÁ ŠKOLA ORANGERY

Květen se nesl tématem: Já a moje rodina. Ve školce jsme si převážně povídali o významu rodiny pro nás a pro společnost, rozebírali jednotlivé role v rodině a zopakovali pojmenování členů širší rodiny. V květnu také děti myslely na své maminky a obdarovaly je vyrobenými dárky ke Dni matek. Vyrobity tolik srdíček a kytiček jako nikdy za celý rok ☺. Školka po rozvolnění postupně obnovila zájmové aktivity a děti mohly opět začít chodit na sportovní kroužek, lego kroužek, tanečky, vyjet si na koních nebo hrát tenis. Účastnili jsme se i projektu *Malá technická univerzita* či projektu *AMPI*, kde jsme byli přímými účastníky při výrobě domácí čokolády od samotného kakaového bobu až po tabulku čokolády. Pro červen bylo vybrané téma: Letem světem. Děti nám povídaly o všech dopravních prostředcích, které můžeme vidět na vodě, souši a ve vzduchu. Jelikož červen je vyvrcholením školního roku, učitelé s dětmi začali připravovat letní představení. Jsme velmi rádi, že nám současná doba dovolí uspořádat tuto slavnost, neboť pro rodiče hodně znamená a děti mohou ukázat, jak moc jsou společně šikovné. Jednotlivé třídy se prezentovaly básničkami a písničkami (českými, anglickými i španělskými). Některé třídy si troufaly i na divadelní představení a obzvláště bych vyzdvihl akční představení v podání třídy Tygříků, která se inspirovala pohádkou *Tlapková patrola*. Před prázdninami jsme se společně rozloučili a nechybělo ani šerpování našich předškoláků.

Všem přejeme hladký a radostný vstup do první třídy a obzvláště strávené letní měsíce. A kdyby se přeci jen někomu stýskalo, může nás přijít navštívit v létě do školky anebo se jen podívat na svou třídní fotku, která se tento rok opět vydala, a ta určitě vykouzlí úsměv na tváři.

Za tým Orangery **Bc. Jiří Svačina**

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ORANGERY

Jaro v ZŠ Orangery bylo téměř normální. Nebýt neustále se měnících testů, nošení respirátorů a nemožnosti konat hromadné akce, užívali bychom si obyčejné školní dny. I když obyčejné? Jak se to vezme. Učitelé lační po prezenční výuce chrlili jeden nápad za druhým. První a druhý ročník navázal na projektové dny Malé technické univerzity. Třetí a čtvrtý ročník se mohl konečně spojit a vyučovat v centrech aktivit. Oslavili jsme den Afriky. Také jsme k nám mohli pozvat děti naší mateřské školy na tradiční Školohraní - školu na nečisto. Jediný týden neproběhl bez nějaké akce. Vyvrcholením byla oslava Dne dětí. Po mnoha měsících první společný projekt celé naší školy. Pro děti

jsem v geologickém parku připravili různá stanoviště s didaktickými i sportovními úkoly. Vidět všechny naše děti radostně obíhat stanoviště - před „covidem“ běžná věc, dnes vzácnost.

S blížícím se koncem školního roku podobných akcí přibývalo. Místo školy v přírodě jsme přichystali „Školu venku“ - jakýsi příměstský tábor, během kterého jsme zkusili dohnat vše, co jsme přes rok nemohli - návštěvu Zoo, cyklovýlet, pěší výlet, piknik v parku, přespávání ve škole... Občas jsme se i učili, ale hlavně jsme si užívali, že můžeme být spolu. Jako bychom ani nevnímali, že už se blíží konec školního roku. Nebýt psaní vysvědčení a pasování čtenářů, ani bychom si nevšimli, že už je konec června.

S dětmi i jejich rodiči jsme se rozloučili akademií, při níž jsme rozdali vysvědčení. Komu by se po nás stýskalo, má možnost přihlásit se na různé příměstské tábory. S ostatními se uvidíme zase až v září. Do té doby přeji nejen svým kolegům, dětem a jejich rodičům, ale i Vám, milí čtenáři, klidné léto plné slunce a odpočinku.

Za ZŠ Orangery
Mgr. Barbora Honzиковá

POČINOVSKÉ PRÁZDNINY

Už je tu zase léto, krásné, teplé, se zpěvem ptáků a spoustou trávy. Pro koně z Počinu to znamená jako každoročně přesun na obří pastviny s rybníkem ke Golčovu Jeníkovu, kde si „čistí hlavu“ a tak trochu bylinkaří. Hledají si v záplavě kytiček ty pravé, na které mají chuť. Koncem léta se zase vrátí zpět do Počernic plní síly.

Než odjedou, tak jenom malé shrnutí za prvním pololetím. První veřejnou akcí, které se Počin v červnu zúčastnil, byl Den dětí v dolnopočernickém parku, kde byl jezdecký klub jedním ze stanovišť, kde získávaly děti razítka v zábavném odpoledni. Velké díky patří Markétě a Janě, že si v tak nabitém pracovním rozvrhu udělaly čas, a nezištně ho věnovaly dětem, vydatně pomáhaly Zdenička a Terka, obě již zkušené jezdkyňe a celá smečka Jirsáků byla stále po ruce, když bylo třeba pomoci při nasedání nebo jištění jezdců. Celé stanoviště, které POČIN - počernická iniciativa, z.s. dětem připravil, mělo kromě koní i řadu dalších, pro děti neméně lákavých stanovišť: malování, cvičení, házení podkovou, gymnastiku na voltižním trenažeru. Každý si mohl najít to, co mu bylo nejbližší.

4. 6. vyrazila po úspěšných státnicích Bc. Peťa Bacílková, DiS. s koněm Angee na skokové závody do Ptýrova, kde se v obrovské konkurenci 50 koní krásně umístila na 6. místě. Za skvělou reprezentaci Počinu děkujeme.

V sobotu 5. 6. proběhl v Počinu poměrně narychlo uspořádaný seminář s trenérkou Maphii, členkou bezudidlového spolku. Trochu zavádějící název, protože ježdění bez udidla není hlavním principem celého vzdělávacího odpoledne. Jde především o uvolněný sed jezdce na uvolněném koni, který na lehké pobídky plní přání jezdce jakoby mimochodem. Jednoduše a laicky řečeno. Práce s vlastním tělem je však opravdu těžký úkol. Snazší je použít „udělátka“, k rychlejšímu splnění úkolu. Práce s koněm není jenom o fyzických dovednostech a začíná u psychické pohody jezdce jako základního stavebního kamene uvolněného ježdění. To by ideálně mělo být základem k dalším jezdeckým dovednostem ať již pro vlastní potěchu jezdce, nebo závodění na jakékoli úrovni. Seminář byl prima a moc rádi ho zopakujeme na podzim.

A co nás ještě do odjezdu čekalo? No jako správná jezdecká stáj jsme přece museli uspořádat závody! V neděli 13. 6. proběhl v Počinu Skok do nového – lepšího roku. Tak trochu symbolicky jsme přeskočili prázdniny a zanechali za sebou rok plný vládních omezení,

ale také rok plný nerovného boje s virem Covidem. U koní se život nezastavil, a ani nemohl, koně potřebují pravidelný pohyb i pravidelný přísun krmení. Od příštího školního roku chceme naskočit do sedel s novým přívalem energie. Na závodním odpoledni byl pro děti připravený překážkový trail zakončený Skokem do lepší části roku 2021. Způsob překonání byl na každém závodníkovi. Mohl soutěžit s koněm na vodítku, na osedlaném a nauzděném koni, ale i na koni na provazové ohlávce a bez sedla. Na každém závodníkovi bylo, jaký způsob překonání překážek zvolí. Celá soutěž se nejela o vítězství, ale o co nejoriginálnější překonání překážek. Zvítězili všichni zúčastnění.

Po klubových závodech už vyrazí každý prázdninám vstříc po svém. Koně na pastvinách čekají dva tábory, hiporehabilitační pobyt, a mnoho a mnoho stébel trávy a rozkvetlých kytiček.

Krásné prázdniny a teplé léto přeje za JK Počin

Hanka Špindlerová

Hňuj je možné i nadále odebírat zdarma, v letních měsících je však třeba dostatečně předem domluvit. Ne vždy to bude možné, protože areál je ve velmi omezeném režimu (tel. 605 285 426).

POČIN na Dětském dni

V sobotu 29. června 2021 jsme svým dílem přispěli k pořádání Dětského dne – obecní oslavy pro děti, kterou **POČIN** před 18 lety založil. Dolnopočernický Dětský den letos pořádala příspěvková organizace naší MČ Oáza, která tuto ve své krátké historii jistě největší akci, zvládla bravurně. POČIN svými stanovišti pomohl alespoň částečně udržet původní charakter někdejší dobrovolnické aktivity občanské společnosti, která se postupem času posunula více ke konzumu a komerčnosti.

Naše stanoviště vycházela z našich celoročních aktivit:

- U stanoviště **Každý poslední čtvrtek novou zemi**, což je náš cyklus pravidelných cestopisných besed s občerstvením, absolvovaly děti kvíz z vlastivědných a zeměpisných znalostí, z nichž je zkoušela organizátorka a šéfkuchařka cestopisných besed Hanka Jirsáková.
- U stanoviště **Krásná těla**, klubu pečujícího o zvelebování zdatnosti tělesných schránek svých členek, musely děti zvládnout několik tělocvičných úkolů pod vedením cvičitelek z tohoto fiskulturního klubu paní Lídy Kaplanové a Blanky Vavřínové.
- U stanoviště **Galerie u koní** malovaly děti pod vedením takřka rezidentního umělce této galerie akademického malíře Jana Paula (www.paul.cz).
- U stanoviště **Jezdeckého klubu POČINU** se děti trefovaly podkovami do gumového kbelíku, mohly si zkusit zacvičit na (para)voltižním trenažéru – cvičebním akrobatickém dřevěném koni a projet se i na našich živých koních; to vše s pomocí a pod vedením našich zkušených jezdců, jezdkyň, trenérky a předsedy.

Během odpoledne jsme také udělili další **Cenu Tomáše Jirsáka za příkladný počín na podporu rozvoje občanské společnosti v Dolních Počernicích**, kterou letos „za mnohaleté úsilí o kultivaci Krásných těl a aktivní účast na kulturně-společenském dění v Dolních Počernicích“ komise udělila paní Ludmile Kaplanové.

Konečně jsme také mohli předat výhru vítězům soutěže o nejlepší fotku z letošního **Dolnopočernického (distančního) masopustu**, o němž jsme informovali v minulém čísle Dolnopočernického zpravodaje.

Ozvučení a příjemnou hudbu po celé odpoledne zajišťoval náš **FEST 26**.

Nade vším vládla vedle loga POČINU i společná fotografie spoluzakladatelů Dětského dne paní **Vlasty Václavkové** a **Tomáše Jirsáka**, kterému jako každý rok děkujeme do nebe za krásné počasí.

Tomáš V. F. Jirsák Havran

Fotogalerie zde: <https://photos.app.goo.gl/4aWbEyujtcrrdG76A>

Volá OK1KEO

Radioamatérský spolek v Dolních Počernicích působí již historicky od roku 1953, ale po delší pauze od 90. let se teprve v minulých pěti letech úspěšně obnovilo i zapojení mládeže. Přestože poslední rok byl poznamenán různými omezeními, podařilo se některé akce uskutečnit.

Závěrem dubna se konal oblíbený „závod čarodějnic“. Této soutěže se tradičně účastní děti, které tvoří dorost našeho spolku. Posezení je spojené s ohýnkem a opékáním buřtů, za což jsou v závodech udělovány body navíc. Po dvou vítězných ročnících jsme se umístili na krásném druhém místě.

Ostatní aktivity byly kvůli omezením v loňském roce velmi skromné. Museli jsme tak například vypustit pravidelný „Aktiv“, tedy vysílání každou třetí neděli v měsíci pořádané právě pro mladé zájemce o radiovysílání. Zde děti získávají jistotu a praxi v provozu.

Tradičně se u nás účastní počernické děti, ostřílení operátoři Klárka a Jirka Brédovi, Anička a Ondra Havlíkovi doplnění o děti z kolektivy OK1KMR, kterou založil a vede OK1CJB, a zájmového kroužku pod vedením OK1NOP.

Naštěstí naše největší výjezdní akce „Polní den“ mohla být uspořádána jako vždy na začátku července. Naším cílem je vysílací místo 550 m.n.m. Na místo přijíždíme vždy den až dva předem, abychom připravili vysílací stanoviště a samozřejmě stožáry s anténami. Netroškaříme a v loňském roce jsme měli hned čtyři. Nejvyšší z nich se hrdě tyčí do výšky 20 m, což s sebou nese i velké dobrodružství při jejím stavění, kde je zapotřebí nejméně 15 osob, kdy 13 pracuje, jeden radí a jeden vše dokumentuje. Vysílání se pak odbývá na frekvencích 144 MHz, 435 MHz, 1,3 GHz a vyzkoušeli jsme i 10 GHz. Po postavení stanovišť se obvykle vyřeší v rekordním čase všechny závady a nedostatky, aby se doslova za minutu dvanáct mohlo sednout k rádiím a začít lovit stanice.

V soutěži se bodují správně zaznamenaná spojení a délka spojení v kilometrech. Proto kombinujeme fonické volání s telegrafem, který je slyšitelnější i v horších podmínkách. Po shonu na začátku soutěže se situace uklidní, rozepíší se směny a zkušenější operátoři

podporují začínající závodníky. Po celý čas soutěže je zajištěna i polní kuchyně vynikající kvality a večerní posezení u ohně s hraním na kytary. Díky jedinečné atmosféře této akce za námi jezdí na skok i další kamarádi radioamatérů, někteří jen pozdravit, jiní zůstanou a pomohou vykrýt noční služby u rádia.

Závodu se účastní týmy z celé Evropy. Nejprve běží závod dětí (Polní den mládeže), na který navazuje 24hodinový závod dospělých. Děti se loni umístily v Polním dnu mláde-

že na 14. místě z osmnácti týmů (144 MHz) a na druhém pracovišti (435 MHz) získaly 2. místo z pěti.

V samotném Polním dnu, kterého se mladí také účastní, obsadili na frekvenci 435 MHz 19. místo ze 45 klasifikovaných účastníků. V celoevropském vyhodnocení 48. místo ze 121 závodníků.

Historicky nejlepšího výsledku dosáhla frekvence 144 MHz se 14. místem ze 73 klasifikovaných z ČR. V celoevropském součtu to pak bylo skvělé 36. místo ze 197 účastníků.

Věříme, že letošní Polní den bude podobně úspěšný, a máme radost ze všech dětí, které se ve spolku pod volací značkou OK1KEO angažují. Velké poděkování patří na závěr těm, kteří se dětem během roku věnují při provozních aktivech a v rámci kroužků. Děkuje.

Jiří Bréda

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

MOŽNOST ZAKOUPIT OBČERSTVENÍ. DEKY A DOBRŮU NÁLADU S SEBOU :-)
PŘI NEPŘÍZNIVÉM POČASÍ BUDE PROMÍTÁNÍ PŘELOŽENO.
SLEDUJTE FB NEBO <http://www.ozaadopo.cz/>

ORDINAČNÍ DOBA PEDIATRIE - PRÁZDNINY 2021

Od 1.7. do 31. 8. 2021

Alergologie-Pediatric s.r.o., IČO 284 55 711, www.alergologie-pediatric.cz

1/ Za Poštovskou zahradou 588 (budova nové MŠ v Běchovicích), Praha 9 - **Běchovice**, 190 11, **tel : 723 582 622**

2/ Národních hrdinů 587, Praha 9- **Dolní Počernice**, 190 12, **tel: 723 934 288**

PO Dolní Počernice	7,00 – 8,00 Kontroly, odběry	8,30 – 12,00 Pro nemocné		
ÚT Běchovice	7,00 – 10,00 Objednání	10,30 – 12,00 Pro nemocné		
STŘ Dolní Počernice	7,00 – 10,00 Objednání	10,30 – 12,00 Pro nemocné		
ČT Dolní Počernice			12,00 – 13,30 Pro nemocné	14,00 – 17,00 Objednání
PÁ Běchovice	7,00 – 10,00 Objednání	10,30 – 12,00 Pro nemocné		

ORDINACE ZCELA UZAVŘENA:

1/ od 5. 7. do 9. 7. 2021

2/ od 16. 8. do 20. 8. 2021

ZASTUPUJE:

Ordinace praktického dětského lékaře

MUDr. Hana Kučerová

Žižkova 419, Šestajovice, Tel: 281 961 359

Ordinační hodiny pro nemocné:

po 8-12, út 8-11, stř 13-17, čt 8-11, pá 8-12 hod.

ORDINAČNÍ DOBA ALERGOLOGIE - PRÁZDNINY 2021

Od 1.7. do 31. 8. 2021

MUDr. Jan Radina

Za Poštovskou zahradou 588 (budova nové MŠ v Běchovicích), Praha 9 - **Běchovice**, 190 11, GSM 723 582 622

PO Běchovice			13,30 – 17,00	
---------------------	--	--	----------------------	--

ALERGOLOGIE bude o prázdninách pouze v pondělí v uvedených dnech:

červenec: 26. 7. 2021 , srpen: 2. 8., 30. 8. 2021

Konzultace jsou možné i v době dětské ordinace vždy v týdnu následujícím po alergologii.

Místní knihovna

VÝBĚR Z NOVÝCH KNIH

BELETRIE PRO DOSPĚLÉ

Karin Lednická

Lucie Hlavinková

Vlastimil Vondruška

Josef Klíma

Miřenka Čechová

Jitka Navrátilová

Peter May

Jo Nesbø

Hakan Nesser

Jussi Adler-Olsen

John Grisham

Ruta Sepetys

Jojo Moyes

Michael Finkel

Luis Alberto Urrea

Jo Jakeman

Maggie Brookes

C. L. Skelton

Jeffery Deaver

Jorn Lier Horst

Bernard Minier

Julia Phillips

Šikmý kostel II.

Kdo šije u Podolské

Spiknutí oběšenců

Šarlatán

Baletky

Myslet srdcem. Psychedelická cesta

Latinskou Amerikou

Nezvrtné alibi

Království

Osamělí

Žena v kleci

Ochránci

MLčící fontány

V šedých tónech

Jako hvězdy v temné noci

Poustevník: 27 let sám mimo civilizaci

Dům polámaných andělů

Dokud mě nenajdou

Věžňova žena

Sága rodu Hardaců

Komunita truchlících

Zadní pokoj

Údolí

Mizející země

NAUČNÁ LITERATURA

Lucie Výborná

Kristina Höschlová

Robert T. Kiyosaki

Julius Klejdus

Ulrich Schmid

Ellie H. Radinger

Mezi světy

Lékařem mezi pouští a minami

Bohatý táta, chudý táta

Rok v českém lese

Poznáte ptáky našich zahrad?

VLčí mluva: o alfa samcích, dominanci a jiných populárních omylech

BELETRIE PRO MLÁDEŽ

Tereza Kramerová

autor neuveden

Dav Pilkey

Veronika Válková

Marrisa Meyer

Sarah J. Maas

Philip Reeve

Margaret Rogerson

Tereza Kovářová

Brigid Kemmerer

Ransom Riggs

Dívka s havraními křídly

Tlapková patrola: nové 5minutové

pohádky

Dogman a Superkotě

Trojská válka. Poseidónův hněv

Terezínské ghetto

Měsíční kroniky: Scarlet + Winter

Rod země a krve: půlměsíční město

Smrtelné stroje

Kouzla rodu Thornů

Real Terysa

Dopisy ztraceným

Siročinec slečny Peregrinové 2.-4. díl

Základní údaje o knihovně a aktuální informace o provozu najdete na webových stránkách MČ Praha – Dolní Počernice
<http://praha-dolnipocernice.cz/knihovna>

Světlá Parkanová, knihovnice

Čmelák, užitečný pomocník i nevítaný nepřítel

aneb proč se kolem čmeláků strhla bitva

Jedni chtějí vydělat, druzí především chránit přírodu. Ekologové se s ekonomy prostě jen tak nedohodnou.

Létající bomby nebo také helikoptéry

Čmelák (*Bombus*) je rodem hmyzu patřícím do čeledi včelovití (*Apidae*). Problémem u tohoto rodu je, že bylo popsáno více jak 250 druhů, přičemž jeden snadno vytlačí z teritoria druhý. A navíc byly vyšlechtěny hybridy určené k opylování rostlin v uzavřených halách, které se nesmí dostat do přírody. Svým hlubokým bzukotem a způsobem letu jsou přitom čmeláci jasně identifikovatelní, nejen svým vzhledem.

Čmeláci opylují i krmí lidské žaludky, ovšem jinak než včely

Četnější výskyt čmeláků v přírodě je registrován na severní poloce kouli planety, ovšem například v Jižní Americe je čmelák vyhledávanou pochoutkou. Čmeláci se zde jedí živí anebo se z nich vyrábí víno. V Indii je pro změnu připravují v kořeněném těstíčku a Dajákové na Borneu čmeláky konzumují s rýží. Ovšem největším užitek čmeláků je opylování rostlin. A v tomto směru člověk došel až k chovu čmeláků a prodeji i pronájmu čmeláčích farem (tzv. čmelinů).

Cca 30 místních druhů

Z uvedených 250 druhů čmeláků jich nejvíce najdeme na Novém Zélandu, u nás pak cca 30 druhů. Z nich nejznámějšími jsou čmelák zemní (u nás nejčastější), hájový, skalní, luční, rokytový (spíše vzácný), zahradní (větší druh podobný čmeláku zemnímu),

rolní (u nás se hojně vyskytující druh) a lesní (který se paradoxně lesům vyhýbá). Pro čmeláky je typické barevné ochlupení těla často v černé a žluté barvě a obvykle v páscech. Ovšem existují i čmeláci s barvou oranžovou, červenou a nebo zcela černí.

Čmelák pravěký, nejstarší nálezy čmeláků jsou staré 38 miliónů let

Čmeláci mají spoustu úžasných vlastností. Jde o sociální hmyz, který shromažďuje nektar a pyl jako potravu pro své larvy. Tedy vlastně činí to samé jako čmelákům příbuzné včely. Nejstarší nálezy čmeláků sahají až do oligocénu (před cca 38 miliony let).

Samička tráví zimu v zemi komůrce (hibernaculum), kterou opouští na jaře a doplňuje si sběrem nektaru energetické zásoby. Za několik dní pak začne konzumovat také pyl a začne pátrat po vhodném místě k vybudování hnízda. Nejčastěji jde o opuštěné díry zemních hlodavců (čmelák hájový, lesní, sorojský a zemní), případně budovy a škvíry ve skalách (čmelák skalní, zahradní a rolní), anebo pustá hnízda po ptáčích či veverkách (čmelák rokytový).

Přednosti chovných čmeláků

Už i do našich krajín doputoval zvyk čmeláky chovat a obchodovat s nimi, kupují je zemědělci, zahradníci, sadaři i zahrádkáři. Čeští vědci a zemědělci vyvinuli chovné úly, jejichž prodej začal již před lety a zájem byl zprvu ohromný. Čmeláci totiž mají pro všechny pěstitele více výhod. Především u nich nehrozí vymírání, jako je tomu při chovu včel, a dobře se přizpůsobují uzavřeným prostorům. Lze je proto využívat i k opylování rostlin ve sklenících a halách. Navíc mohou být některé rostliny opylovány výhradně jen čmeláky (např. krmný jetel).

Výzkum a praxe

Na začátku vývoje chovných úlů stála spolupráce Ústavu organické chemie a biochemie AV ČR, VÚ pícninářského a spol. Zemědělský výzkum z Troubska. Projekt byl financován Technologickou agenturou ČR. Vyvinuty a právně ochráněny byly dva typy chovných úlů a jeden typ chovné nádoby. Byl též vyvinut probiotický přípravek, který má pozitivní vliv na mikrobiotu trávicího traktu čmeláků a podařilo se též optimálně časovat chov čmeláků podle očekávané doby kvetení konkrétních plodin.

Zákulisí obchodu se čmeláky

Ovšem s čmeláčím byznyssem obecně to není až tak jednoduché. Například v červenci 2020 bylo mediálně prezentováno, že jediný umělý chov v Česku rozprodá tisíc hnízd za pár minut. Právě v Troubsku chovaný a v naší přírodě chráněný čmelák zemní se vyprodá sotva prodej začne. Jsou zde sice snahy o distribuci čmeláků ze zahraničí, ovšem například v roce 2019 Liberecký kraj nepovolil polské firmě dovoz s obavou, že by dovážení španělských čmeláků vyhubili ty české.

Hybridy do přírody nepatří

A slovo je nakonec třeba dát i aktivistům. Ti též varují před zavlečením hybridních čmeláků do naší přírody. Tito čmeláci jsou určeni pro takzvanou „opylovací službu“ v uzavřených prostorách, jde tedy o čmeláky z uzavřeného chovu, který má s přírodou společné jen historické předky. Čmeláci byli vyšlechtěni tak, aby měli velká hnízda se spoustou dělnic a tím se zvýšila efektivita opylování. Po splnění úkolu v uzavřených prostorách mají být hnízda spálena včetně matek a ihned nahrazena novými. Tlak zemědělských lobby je v tomto směru velký, proto vznikly regulační mechanismy, které mají bránit úniku těchto čmeláků do přírody. V krajině by zvyšovali tlak na ostatní druhy čmeláků a jejich silná hnízda by ostatním silně konkurovala.

Kupujte chovné úly a nabídněte je přírodním čmelákům

Došlo by k tomu samému jako u včel, kdy dominuje na nemoce a vymírání silně náchylná včela medonosná. Běžně se stává, že vám někdo nabídne prodej čmeláků na vaši zahrádku, aniž by vás upozornil na původ a rizika pro přírodu. Takoví prodejci porušují platné zákony, a dokonce vystavují riziku postihu i své zákazníky. Aktivisté proto nabádají, kromě koupě přírodních čmeláků, nabídnout i zakoupené úly, které si čmeláci sami najdou, a poté opylují vše ve svém okolí.

Bodne čmelák anebo kousne?

A jak je to se čmeláčím bodnutím a kousáním? Předně i čmeláci mají kladélko přeměněné v žihadlo s jedovou žlázou, tedy dělnice. Funkční kladélko (ale i žihadlo) mají pouze včelí královny (matky) a samci (trubci) mají místo něj penis. Žihadlo jim proto zcela chybí. Ovšem čmeláci v přírodě mimo svá hnízda nikoho nenapadají. Jenom společenství čmeláka rokytového aktivně brání své hnízdo v okruhu několika metrů. Pokud se budete chtít dostat do hnízda čmeláků, bodnou. Jinak ale ne. Bodnout čmelák může opakovaně, žihadlo z rány, na rozdíl od včely, vytáhne. Můžeme však být v klidu, jde o velice klidný a mírumilovný hmyz. Bodnutí čmelákem jsou velice vzácná. Co už nám pak vůbec nehrozí, to je kousnutí od čmeláka, čelisti má srostlé do tvaru vhodného k pouze lízání.

Petr Pojar

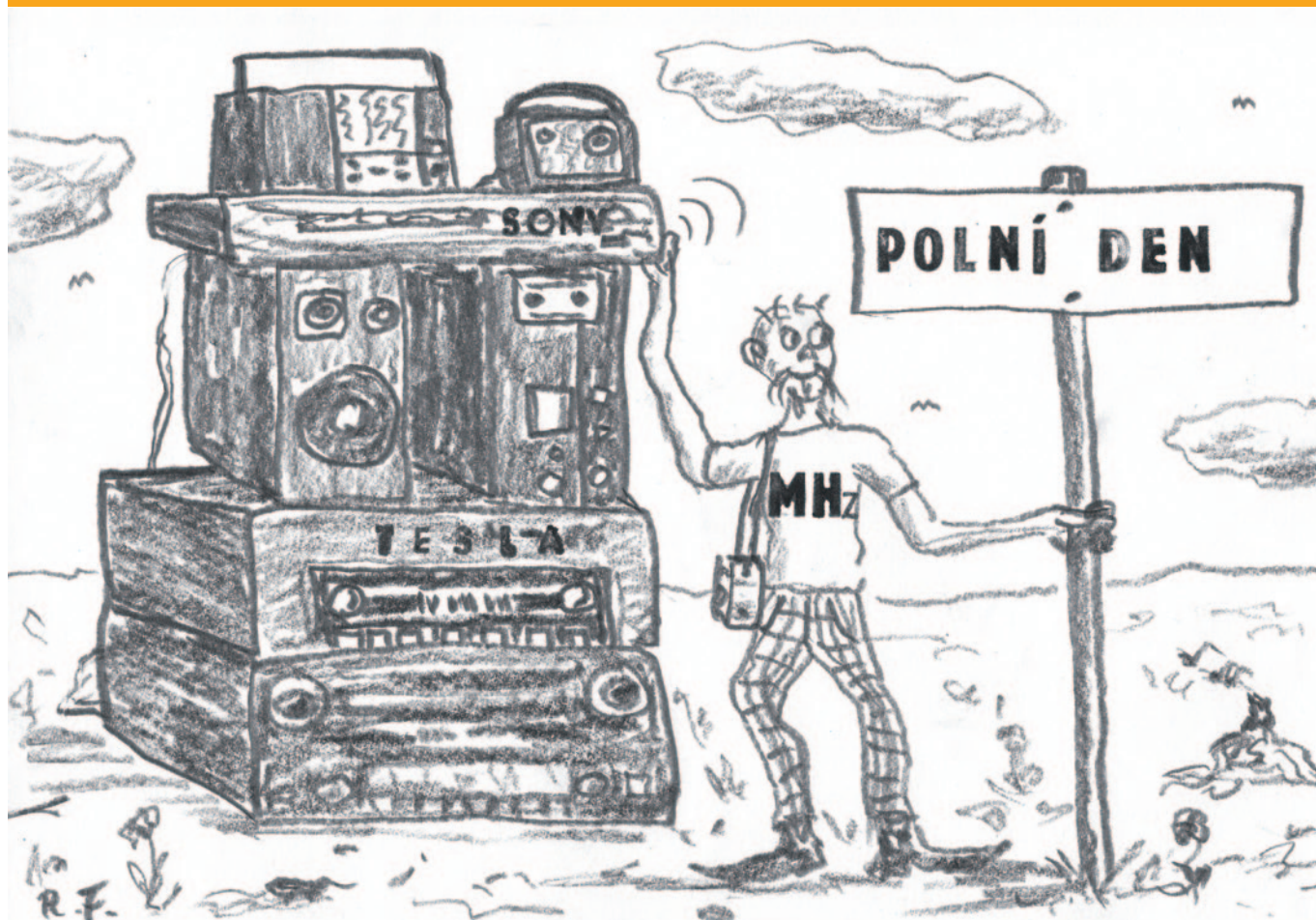
Redakce DPZ děkuje autorovi za povolení převzetí jeho článku z webu „Českéstavby.cz“ – pro DPZ text krácen.

Foto: Kateřina Hančová

NEPŘEHLÉDLI JSTE?

NĚKDO LOVÍ V LESE, NĚKDO LOVÍ NA VLNÁCH • str. 28

VINIČTÍ SE SNAŽÍ • str. 3, 4

EPA a.s.,

Podnikatelská 550, Praha 9 – Běchovice
Firma sídlící v areálu výzkumných ústavů
v Běchovicích hledá pracovníky/ce na pozice

Vrátný/
strážný

Údržbář
budov

Na poloviční/částečný úvazek

Vhodné i pro důchodce

e-mail: nemovitosti@epa.cz

tel.: 222 726 634, 603 258 849

NÁBOR KARATE**ASHIHARA-KARATE**

**CELOROČNÍ NÁBOR
NOVÝCH ČLENŮ**
(od 5 let, kluci i holky)

**Skupinové tréninky pro
začátečníky i pokročilé**
Tréninky na adrese:

Dětský domov, Národních Hrdinů 1
Praha 9, 190 00, Dolní Počernice.

TEL. 731 100 777
www.sk-katana.cz

**Klánovický
trh** *se vrací!*

5/6/2021
8—13 h

Každou sobotu:

ovoce a zelenina z Polabí a Mělnicka
—trhová restaurace—pečivo—maso
a ryby—vajíčka z volného chovu—
výběrová káva—zmrzlina—řemeslné pivo
a limo—naturální víno—věnce—výrobky
ze dřeva—keramika—broušení nožů

+ Workshop **Jak fermentovat zeleninu**
(v 9.00 a v 11.00 h)

**Informace o akci
„VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ“**

Vítání občánků je dlouhodobou tradicí, kterou každoročně pořádá ÚMČ ve spolupráci s Komisí sociální, zdravotní a bytovou.

Starosta městské části ve spolupráci s touto komisí vždy vítal rodiče s malými občánky v náruči. Na památku na tuto událost děti obdržely nádhernou publikaci o Dolních Počernicích, peněžní poukázku a maminky kytičku.

V loňském roce jsme na toto krásné a tradiční setkání nezapomněli. Akci zastavila stopka covidová karanténa. Podle epidemiologického vývoje v ČR plánujeme akci „Vítání občánků“ uspořádat pravděpodobně ve druhé polovině října za předpokladu, že v této době budou již hromadné akce povoleny.

Na základě obecného nařízení o ochraně osobních údajů – Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 je nutné, abyste sdělili osobní údaje, týkající se novorozenců. Akce se týká občánků, kteří se narodili v roce 2019, 2020 a 2021.

V případě vašeho zájmu o účast na „Vítání občánků“ **kontaktujte** ÚMČ Praha - Dolní Počernice, tel 281 021 093 nebo e-mailem: podatelna@dpocernice.cz v termínu do **17. 9. 2021**. Do přihlášky je nutné uvést adresu, kam vám doručíme pozvánku, jméno a příjmení dítěte, datum narození.

Na setkání s vámi se za komisi těší **Ing. Hana Jaklová**

Dolnopočernický zpravodaj /ročník XXXVI/číslo 5,6/2021, vychází 1. 7. 2021, uzávěrka příštího čísla: 9. 8. 2021

Vydává: Městská část Praha – Dolní Počernice, Stará obec 10, 190 12 Praha – Dolní Počernice, IČO 00 240 150, Kontakt: zpravodaj@dpocernice.cz.

Periodický tisk – vychází 6x ročně. **Distribuce:** zdarma do všech domácností MČ Praha – Dolní Počernice. Registrován pod evidenčním číslem MK ČR E 23482

Redakční rada: MUDr. Pavel Boček – předseda, Mgr. Markéta Stehlíková – místopředseda, Markéta Brožová, ak. mal. Roman Franta, Ivana Hájková, Ing. Hana Jaklová, Mgr. Tomáš Jirsák, Hana Jirsáková, PhDr. Dagmar Jílková, Martin Šíla, PhDr. Drahoslava Kráčmarová, Ph.D., Světlá Parkanová (editor)

Za obsah textů odpovídají jejich autoři. Na www.praha-dolnipocernice.cz najdete toto číslo v elektronické podobě.

Grafická úprava a sazba Citadela s.r.o.